1893 80 років 1973
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 30. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 14-го ЛЮТОГО 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, FEBRUARY 14, 1974 No. 30. VOL. LXXXI.

А. СОЛЖЕНІЦИНА СОВЄТСЬКІ ВЛАСТІ ЗААРЕШТУВАЛИ. РАЗОМ З ПОВІДОМЛЕННЯМИ ПРО ПРОТЕСТИ З ЦІЛОГО СВІТУ, ПОДАНО ВІСТКУ ПРО ЙОГО ДЕПОРТАЦІЮ ДО ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ

Ню Йорк. — В середу, 13-го лютого о год. 9-ій ранку, як це число „Свободи" мало друкуватись на пресі із поданим внизу повідомленням про арешт нобелівського лавреата Александра Солженіцина совєтськими властями в Москві та про численні протести проти цього арешту з цілого світу, радіовисильні подали коротке повідомлення про прибуття Солженіцина літаком з Москви до Бонн в Західній Німеччині. Вістку до преси подав насамперед німецький письменник і нобелівський лавреат Гайнріх Бел, заявляючи, що Солженіцин зупиниться в його домі. Годину пізніше подано вістку, що совєтський уряд офіційно повідомив з Москви уряд Західньої Німеччини про висилку Солженіцина до Бонн, хоча з німецького боку ще не потверджено його прибуття. Із повідомлень, як і з попередніх заяв Солженіцина можна зробити висновок, що Солженіцина совєтський уряд насильно депортував.

Москва. — Нерівний змаг між КГБ і письменником-лавреатом А. Солженіциним закінчився черговим тріюмфом брутальної сили. Сім каґебістів 12-го лютого насильно вдерлися до приміщення, де находився А. Солженіцин і силою забрали письменника на переслухання до прокуратури. Чотири години після арешту совєтські поліційні чинники повідомили дружину А. Солженіцина Наталію про те, що письменника формально арештовано і він находиться у слідчій в'язниці. Поліція не подала причини арешту. Безпосередньо перед самим арештом, рахуючися з такою можливістю, А. Солженіцин передав закордонним кореспондентам заяву, в якій поновно підтвердив, що він добровільно не з'явиться на совєтському суді і що туди могтимуть його привести тільки силою „у кайданах". Він також заявив, що у випадку присуду і заслання, він не буде „навіть пів години працювати в користь моїх гнобителів".

А. Солженіцина арештовано 12 лютого після полудня. Коли на дзвінок дружина Солженіцина відкрила двері, щоб довідатися, хто це є, вона побачила двох поліцаїв, з яких один заявив, що їх є тільки двох. Насправді, всіх каґебістів було сім, які, не зважаючи на спротив мешканців, силою вдерлися до приміщення. Ніякого судового дозволу на арешт, чи на обшук мешкання вони зі собою не мали. Вони змусили А. Солженіцина забрати свої речі і силою вивели його зі собою. Двох поліцаїв, які були в службових одностроях, осталися ще якийсь час в приміщенні, не дозволяючи родині покористуватися телефоном. Вістку про дальшу долю письменника родина одержала щойно через чотири години, коли її повідомлено про арештування.

Арешт Солженіцина викликав протести в цілому світі

Коли тільки поширилася вістка про арештування А. Солженіцина, з різних держав почали напливати до Москви протестні телеграми від письменників, видавців, установ тощо з вимогами до совєтського уряду негайно звільнити письменника з ув'язнення. З протестом виступила міжнародна організація письменників ПЕН, у телеграмі якої на адресу Л. Брежнєва стверджується, що „арешт Нобелівського лавреата становить проступок проти духа політики відпруження і грозить похованням надій людства на краще майбутнє як для росіян, так і для не-російських народів в однаковій мірі". Протестну телеграму вислала Асоціяція Американських Видавців до Н. Подгорного, а окремі протестні телеграми надіслали також різні американські видавництва. З заявою виступив також сенатор Генрі Джексон, підкреслюючи, що цей арешт найкраще говорить про те чи СССР справді бажає відпруження у світі.

На сторінках „Ню Йорк Таймс" з 13 лютого появилися витятки з цієї найновішої частини „Архіпелаг ҐУЛаг", що стосується вже після сталінської доби і заторкує совєтську судову систему. У цій частині А. Солженіцин доказує повну корупцію совєтської судової системи, яка не є ніяким незалежним органом судочинства, а тільки вигідним і слухняним знаряддям совєтської партійної і поліційної структури. У цій частині матеріялів Александра Солженіцина є відклик на Святослава Караванського, українського письменника, який перебуває на засланні вдруге засуджений, як на клясичний приклад совєтської „справедливости" і дійсної ролі совєтських суддів. „Ню Йорк Таймс" зі свого боку подає додаткові інформації про С. Караванського та його долю.

ПРЕСА ЗАГОВОРИЛА ПРО ЧЕРГОВІ ЧАСТИНИ СПОГАДІВ СОЛЖЕНІЦИНА

Як відомо, до цього часу видано тільки дві частини спогадів А. Солженіцина „Архіпелаг ҐУЛаг", які в мільйонах примірників розходяться, друковані в різних мовах світу, головно в англійській, німецькій, італійській, російській. Німецьке видання тиражем 50.000 примірників було розхоплене протягом одного тижня і видавці перевидають цю саму книгу тиражем у 200.000 примірників. Нюйоркське видавництва „Гарпер енд Ров", яке випустить внедовзі книжку англійською мовою, повідомило, що замовлення на книжку перейшло вже один мільйон примірників. Для улегшення покупцям і поширення книжки на найширший круг населення, „Гарпер енд Ров" плянує видати книжку двома способами: нормального книжкового формату і т. зв. кишенкового формату в ціні 1.95 за примірник. Однак найцікавішим в повідомленні є те, що видавці говорять про видання дальших частин цієї самої книжки, які відносяться до періоду новіших часів, тобто років 1956-1972. Ті п'ять частин охоплюють також роки панування сьогоднішнього керівництва СССР. Безпосередньо перед своїм арештом Александер Солженіцин дав згоду на видання дальших частин і водночас передав частину, що стосується подій 1968 р.

В Києві арештовано Сергія Параджанова, італійські і французькі кінорежисери протестують

Париж. — Згідно з повідомленням французького щоденника „Ле Монд", з 8 січня ц. р., в Києві був арештований ще 17 грудня мин. року один з найвидатніших совєтських кінорежисерів Сергій Параджанов, творець багатьох фільмів, активний головним чином в Україні. Арештування С. Параджанова збіглося з забороною висвітлювання в СССР і закордоном його нового фільму „Саєт Нова". У зв'язку з цим арештом — як подає „Ле Монд" з 31 січня ц. р. створився в Турині в Італії комітет на оборону С. Параджанова, який зорганізував протестну акцію проти факту цього ув'язнення, що його уважають присудом смерти для цього видатного кінодіяча. Протестного листа проти арештування С. Параджанова, спрямованого до уряду СССР з вимогою поінформувати про його долю, підписали провідні італійські кінорежисери: Аґнес Варда, Ф. Трюффо, А. Ресне, Кі-Л. Годард, Рене Клемент, К. Демі, Франсесон. Росі, Марко Феррері, Ж. Таті, М Карне, Ж. Рівет, Люї Бунюель, Л. Малле, Федеріко Фелліні, Ж. Льосей, Лючіно Вісконті, Р. Росселіні, С. Леоне, М.-А. Антоніоні, П.-П. Палісоліні, Б. Бертолюччі і Ж. Дассін. Причина арештування С. Параджанова невідома. В 1968 році він підписав разом із 138 діячами культури протестного листа проти арештів і судів над українськими діячами культури, в якому стверджено у зв'язку з арештом та репресіями в Росії, що „на Україні, де порушення демократі поєднуються із зловживанням в національному питанні, ознаки сталінізму виступають ще ясніше і брутальніше". Сергій Параджанов, народжений 1924, був керівником кіностудії ім. О. Довженка в Києві і відомий, як творець фільмів „Українська рапсодія" (1958), „Квітка на камені" (1959), „Тіні забутих предків" (1964). За останніх з цих фільмів С. Параджанов одержав нагороду фільмового фестивалю Мар де Плята в Арґентині 1965 року.

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ ЩОДО ЕНЕРҐЕТИЧНОЇ КРИЗИ ПРОДОВЖЕНА

Вашингтон. — Конференція міністрів закордонних справ тринадцяти держав — відбирачів нафти, яка розпочалася у Вашингтоні 11-го лютого й мала тривати два дні, була продовжена на ще один день з огляду на чималі розбіжності в поглядах між Францією та рештою учасників конференції узгіднення щодо політики цих держав в обличчі серйозної світової енерґетичної кризи. Тоді, коли Америка та 11 індустріяльних держав пропонують створити „координаційну групу", яка діяла б і після закінчення конференції та підготовляла б майбутні конференції в цій справі, а також готові включитися в „програму взаємозалежности", Франція противиться цим плянам, воліючи шукати розв'язки на власну руку. Франція хоче продемонструвати свою незалежність від американської політики, яка базується на співпраці держав-відбирачів, щоб в цей спосіб не наразити собі арабських країн-продуцентів, з якими Франція вже дійшла до порозуміння щодо двосторонніх договорів про доставу нафти. У понеділок і вівторок, 11-го та 12-го лютого, французький міністер закордонних справ Мішель Жобер намагався не допустити до будь-яких узгіднень, заявляючи, що конференція повинна обмежитися до „обміну поглядами" щодо енерґетичної кризи. Розбіжності між Францією та іншими членами Европейського Спільного Ринку виявилися особливо у вівторок. Представники Західної Німеччини, Великобританії, Голляндії та Бельгії таврували Францію за старання перешкодити у виготовленні спільного комюніке, яке віддзеркалювало б становище більшости учасників конференції щодо спільної дії. Французи виявилися неймовірно впертими" — заявив представник Великобританії. З огляду на опозицію Франції, конференцію продовжено на ще один день, щоб можна було дійти до компромісу щодо спільного комюніке. Але існує можливість, що Франція всеодно відмовиться підписати це комюніке. Франція заявилася проти створення будь-якої „координаційної групи", яка була б речником цих держав-відбирачів нафти. Натомість вона пропонує передати цілу справу енерґетичної кризи Об'єднаним Націям, де криза була б обговорена не тільки всіми державами-відбирачами, але також і державами-продуцентами нафти.

Арабська вершинна конференця відкладена

Бейрут. — Тут одержано повідомлення, що заповіджену на 14 лютого вершинну конференцію голів арабських держав у Тріполі рішено відкласти з невиясненних причин на неозначений час. Як відомо, ця конференція мала зайнятися питанням арабського нафтового ембарґо, а також справою досягнення замирення з Ізраїлем. Одночасно наспіло повідомлення з Кувейту про те, що в Альжірі починається вже 13 лютого вужча арабська конференція з участю короля Савдівської Арабії Фассаля, президента Єгипту Садата, президента Альжірії Бумедієна та Сирійського президента Асада. Шейк Кувейту відмовився брати участь в нарадах, але поінформував, що він погодиться на прийняті на цій конференції постанови. За одержаними інформаціями, ця вужча арабська дводенна конференція має вирішити питання нафтового ембарґо у відношенні до ЗСА та питання підписання договору між Сирією й Ізраїлем щодо роз'єднання сирійсько-ізраїльських військ в районі Голянських висот.

Китай стане незабаром джерелом нафти для Азії

Гонконг. — Як пише західня преса, Китайська Народна Республіка розпочала інтенсивні заходи для збільшення видобутку нафти, родовища якої в Китаї надзвичайно багаті. Нафтяна криза в країнах Азії переконала уряд в Пекіні, що збільшуючи продукцію нафти і торгуючи нею хочби тільки з азійськими країнами, можна буде поправити китайську економіку і розбудувати потужні індустряльні центри, про що вже від давна мріють керівники комуністичного Китаю. Ніхто, очевидно, не може сказати скільки в Китаї нафти, але експерти оцінюють, на підставі давніх обчислень і випробувань фахівців, що, наприклад, в прибережних водах Китаю на дні моря знаходяться величезні, досі невикористовувані джерела нафти. На суходолі китайські джерела покищо мало розвинені, вони ледве досягають 2,7 мільярда тонн сировини. Якщо йдеться про підводні копалини нафти, то їх оцінюють сьогодні на 45 мільярдів тонн. Брак технологічних засобів в Китаї не дозволяє на більший видобуток нафти сьогодні. Китай досить пізно, бо щойно в 1960 р., розвинувши індустрію і автовий промисл, розпочав серйозно цікавитись нафтяними копалинами і вже в 1972 р., як твердять експерти, досягнув 30 мільйонів тонн річної продукції. Приділяючи більше як досі уваги видобуванню нафти, Китай думає досягнути вже в кінці 1974 р. 55 мільйонову норму. Покищо майже уся китайська промисловість (85%) працює на кам'яному вугіллі, родовища якого в Китаї оцінюють на два більйони тонн, тобто одна третя всього світового запасу вугілля. Видобуток нафти сьогодні покриває усі запотребування Китаю, а залишки експортують тільки до Північної Кореї і Північного В'єтнаму. З 1973 р. розпочався вивіз нафти з Китаю також до Японії, але покищо в дуже мінімальній кількості. Японія надіється, що при допомозі модерної технології і японських спеціялістів в кінці 1975 р. експорт китайської нафти можна буде довести до п'ять мільйонів тонн в річному відношенні. Також інші країни Азії, а також Европи зацікавлені в купні китайської нафти.

КУРС УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ В САН ДІЄҐО СТЕЙТ УНІВЕРСИТЕТІ

Починаючи цього місяця, вперше в Сан Дієґо Стейт Університі (Каліфорнія) буде викладатися курс української літератури (на три кредитові години). Темою курсу є ознайомлення з українськими творами, культурою, історією і традиціями. Твори будуть читатися в англійському перекладі. На курс можуть записатися всі зацікавлені особи. Викладачем курсу буде Віктор Китастий, докторант у Каліфорнійському університеті.

БОГДАН ФУТЕЙ ОЧОЛИВ КОМІТЕТ ДВІСТІРІЧЧЯ ЗСА У КЛІВЛЕНДІ

Д-р Богдан Футей

Клівленд. — Згідно з рішенням Крайового Комітету двістіріччя ЗСА Клівленд належить до восьми американських міст, які будуть господарями ювілейних святкувань. Посадник Клівленду Ралф Перк повідомив, що для розплянування і проведення святкувань в 1976 році твориться місцевий Комітет двістіріччя, директором якого він назначив д-ра Богдана Футея, асистента міського прокуратора і голову Програми відшкодувань для робітників. Б. Футей одержав рангу члена міської ради і підлягає безпосередньо посадникові міста. Незалежно від цього призначення, д-р Б. Футей зголосив свою кандидатуру на конґресмена з 23-ої виборчої округи в Клівленді. Його кандидатуру підтримують різні національності, об'єднані в Американському Рухові Національностей, що його очолює посадник Клівленду Ралф Перк. Б. Футей кандидує як „незалежний кандидат" на звільнене місце республіканським конґресменом В. Міншелем. Д-р Богдан Футей належить до молодого українського покоління в ЗСА, яке бере активну участь в загальноамериканському і українському громадському житті. В Клівленді він є головою відділу УККА і одночасно є одним з заступників президента Президії Екзекутиви УККА. Д-р Б. Футей є активним в рядах Українського Народного Союзу, де є радним в Головному Уряді. За студентських своїх часів він був головою Союзу Українських Студентів Америки та Президентом ЦЕСУС, репрезентуючи українське студенство на форумі Секретаріяту СКВУ, а тепер є членом Управи Сеньйорату ТУСМ.

В Клівленді відбудеться Свято Жінки-Героїні

Клівленд. — Як повідомляють з Клівленду, українські жіночі організації великого Клівленду під протекторатом Українських Злучених Організацій — Відділ УККА влаштовують Свято Жінки - Героїні, присвячене 50-ій річниці героїчної смерти сл. п. Ольги Басараб. Свято відбудеться в неділю 17-го лютого 1974 р. о год. 4-ій по полудні в авдиторії Шеф Джуніор Гайскул при 5983 Вест 54-та вулиця в Пармі. В програмі Свята виступлять: письменниця Леся Линсак, Надя Дейчаківська — прочитає реферат, а в мистецькій частині виступатимуть тріо бандуристок і український хор „Дніпро" під диригентурою Євгена Садовського. В суботу, 16-го лютого о год. 7:30 вечора в церкві св. Йосафата в Пармі буде відправлена панахида за Жінок - Героїнь. Свято влаштовують 4 українські жіночі організації, а саме: Український Золотий Хрест, Окружна Рада СУА, Об'єднання Жінок ОЧСУ і Об'єднання Українських Православних Сестрицтв. Організатори запрошують до участи комбатантські і молодечі організації з прапорами і все українське громадянство.

Відбувся бенкет та баль інженерів і лікарів

Ню Йорк (Л. К.) — В суботу, 9-го лютого, тут в „Гренд-Болрумі" готелю П'єр відбувся бенкет і баль інженерів і лікарів, який став вже традиційною імпрезою цих двох професійних товариств. П'ятсот учасників, половину з яких становила молодь, забавлялись до пізньої пори, при звуках відомої оркестри „Амор". Гостей привітав голова Т-ва Укр. Інженерів Відділу Ню Йорк інж. арх. Любомир Калинич, який підкреслив важливість співпраці цих обох професійних товариств не тільки на плятформі професійній, але також співпраці на плятформі суспільній та товарисько-розваговій. Дебютанток з їхніми ескортами представив д-р Роман Кисілевський. Відповідальними за підготову бенкету і балю були: інж. арх. Ярослав Січинський і д-р Роман Кисілевський. Підготовою презентації дебютанток займались п-і Нана Сочинська, п-і Віра Кушнір, п-і Оля Гнатейко і мгр Марійка Гончаренко. Церемонію роздачі пропам'ятних конюшинок перевела голова Секції Дружин Лікарів п-і Олександра Терлецька. В балю взяли участь дебютантки не тільки із самого Ню Йорку та околиці, але також із таких далеких міст як Вашингтон та Клівленд.

Марта Шаран здобула друге місце в змаганні за „Джуніор Місс" і стипендію

Марта Шаран під час змагань

Сиракюзи, Н. Й. (М.Л.) — Як уже коротко інформовано в „Свободі" за 31 січня ц. р., 17-тилітня Марта Шаран, дочка Надії і Романа, впродовж тижня від 26 січня до 2 лютого ц. р., а зокрема на прилюдних показах у днях 1 і 2 лютого, серед 24-ох першунів міст і повітів стейту Ню Йорку змагались за титул „Джуніор Місс" стейту, здобувши у грудні м. р. такий же титул на повіт. Цей змаг дівчат - середньошкільників — це не контест краси, хоч Марта непересічно обдарована нею.

Вже почавши з 1958 р. дівчата старших кляс середніх шкіл змагаються за першенство своїми духовними здібностями, характером, поставою і особовістю, талантами у творчому та виконавчому мистецтві, фізичною

(Закінчення на стор. 6-ій)

Збіжеві компанії не мали надмірних прибутків

Вашингтон. — Згідно із звітом Головного Контрольного Бюра, американські збіжеві компанії не мали надмірних прибутків із самого продажу пшениці Совєтському Союзові в 1972-му році, але цей продаж створив для них можливості здобути великі прибутки з інших трансакцій. В наслідок продажу великої скількости пшениці Совєтському Союзові, ціни пшеничних продуктів в Америці дуже зросли, як також збільшилися ціни на інші роди зерна та на м'ясо. Цей зріст в цінах приніс збіжевим компаніям великі прибутки, твердить Головне Контрольне Бюро. Збіжеві компанії заробили також на тім, що від Уряду одержували збільшені субсидії, які мали покрити різницю між внутрішніми американськими цінами пшениці та експортними цінами. Звіт Головного Контрольного Бюра виявив, що Совєтський Союз вийшов на цій трансакції навіть краще, ніж раніше підозрівалося. Збіжеві компанії продали Москві пшеницю по знижці, яка виносила від 1-го до 9 центів на бушель. Останній звіт Головного Контрольного Бюра був виготовлений на вимогу конґресмена Джона Мелчера з Монтани, який як багато інших законодавців і громадян ЗСА, виявили обурення, що в час, коли збіжеві компанії заробляють великі суми, американські споживачі змушені платити вищі ціни за різного роду зерно та м'ясні продукти. Із звіту Контрольного Бюра виходить, що збіжні компанії заробили від 100 до 200 мільйонів долярів на цих „інших трансакціях".

В Еспанії уряд заповів лібералізацію системи

Мадрид. — Новий еспанський прем'єр Карльос Аріяс Наварро поінформував населення Еспанії, що від тепер воно матиме більші можливості приймати активну участь в правлінні країною. Згідно з повідомленням прем'єра Аріяса Наварри, на майбутнє посадники міст і голови провінційних асамблей будуть обирані, а не назначувані, як це було досі. Державні службовці на майбутнє не матимуть права кандидувати до еспанського парляменту. Нове еспанське законодавство щодо льокальної самоуправи буде подане на розгляд парляменту 31 травня, а 30 червня буде поданий законопроєкт про стисле розмежування між екзекутивною і законодавчою владою. В програмі уряду є також дати дозвіл на творення незалежних робітничих, професійних й інших організацій, поминаючи досі зобов'язуючі т. зв. синдикати. Відносно широко закроєний проєкт лібералних реформ в Еспанії засвідчує про провал дотеперішньої авторитарної, монопартійної системи, в затиску якої довелося жити еспанцям упродовж останніх 35 років.

Просять суд не позбавляти Спіро Еґню права виконувати адвокатську практику

Анаполіс, Мериленд. — У понеділок, 11-го лютого, адвокати колишнього віцепрезидента Спіро Еґню внесли клопотання до Апеляційного Суду стейту Мериленд, щоб цей суд тільки на деякий час суспендував Еґню від виконування обовязків адвоката, а не цілком позбавляв його права виконувати адвокатську практику („дисбармент"). Адвокати колишнього віцепрезидента просили Апеляційний Суд, щоб відкинув рекомендацію лави трьох суддів, яка минулого місяця видала рішення, що Еґню повинен бути позбавлений права виконувати адвокатську практику. Ці три судді, призначені Апеляційним Судом для розслідуванням справи Еґню, заявили, що, на їхню думку, Еґню „негідний" бути адвокатом, бо його поведінка була „обманна" та „нечесна" й противилася основним принципам правничої професії.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

На оборону Почаєва

Безупинні переслідування й рафіновані знущання, що їх зазнають від московського комуністичного режиму священики й ченці стародавньої української Почаївської Лаври і вірні Православної Церкви, для яких вона залишилася не тільки релігійною, але й національною святинею, мали б підняти до протесту не тільки увесь християнський, але й увесь цивілізований світ. Надрукована у вчорашньому числі „Свободи" стаття д-ра М. Данилюка: „Мовкнуть почаївські дзвони" тільки частинно розкриває всі страхіття і перфідію цих сучасних переслідувань і знущань, що їх важко порівняти навіть з тим, чого зазнавали українці й інші народи під монгольським чи татарським ярмом. В порівнянні до сучасних каґебістів і безвірних партійців-та комсомольців і монголи й татари були високотолерантними людьми, які вміли пошанувати і чужого їм Бога і чужу віру.

З ревеляціями про посилений наступ комуністичної Москви на український Почаїв були примушені виступити самі ж такі ченці Почаївської Лаври, не зважаючи на всі важкі для них особисті наслідки: арешти, суди чи й запроторення до психіятричних спецлікарень, одну із яких створено вже й на території самої Почаївської Лаври. Це почаївські ченці передали повідомлення про важке становище Почаєва на розгляд Об'єднаних Націй, це вони відкликалися до західнього культурного світу, щоб він став на оборону топтаних і зневажуваних святощів українського народу.

Мало підстав сподіватися, що на апель переслідуваних почаївських ченців відгукнулися чи то Об'єднані Нації, чи й уряди таких чи інших держав Заходу. Немає ніякої надії й на те, щоб на оборону Почаєва стали ватиканські дипломати, ті, які тепер пактують з Москвою, Варшавою чи й Будапештом. Протеж треба, щоб так, як колись на оборону Почаєва перед турецькою навалою стала Божа Мати, стануло об'єднано й одностайно всі українські люди у вільному світі. Треба сподіватися, що провід у цьому візьмуть Українські Церкви, як Православні, так і Католицька й Євангельсько - Баптистські. Треба сподіватись, що, подібно, як у 1930-их pp., коли із протестом проти руйнування українських православних церков на Холмщині виступив Митрополит Греко - Католицької Церкви Андрей Шептицький, так і тепер виступлять на оборону Почаєва разом із православними і протестантами також й українські католицькі Ієрархи. До них напевно приєднається увесь український вільний світ, очолений своїми центральними установами — громадськими, політичними, науковими й культурними.

Ченцям і вірним Почаївської Лаври треба не тільки молитов і симпатії. Їм треба широкої протестної акції, яка зрушила б християнський світ і поставила його на оборону нищених комуністичним режимом українських святощів — монастирів і церков. Ми повинні зробити все, що в наших силах, щоб до такої оборони причинитися.

Загрозливі амбіції

Енергетична криза, жертвою якої стали практично всі індустріяльні держави на Заході, незвичайно ускладнила взаємовідносини між цими державами і поставила під важкий іспит Північноатлянтійський Оборонний Союз, Европейську Спільноту, Европейський Економічний Спільний Ринок. Окремі держави,знайшовшися в економічних труднощах, почали розглядатися за шляхами і способами виходу з цих труднощів, — кожна на власну руку і на власний рахунок. Своєчасної осторогп з боку американського Уряду, який запропонував спільну акцію в шуканні розв'язки, ні Японія, ні західні европейські держави, а в першій мірі Франція і Великобрітанія, не взяли до уваги. Практичний наслідок сепаратної політики всіх цих держав є сьогодні такий, що вони мусіли попідписувати майже „кабальні" договори з арабськими нафтовими продуцентами, щоб забезпечити за будь-яку ціну свої країни нафтою, не оглядаючися на це, як позначиться це на їхній національній економіці у найближчих роках.

Вашинґтонська енерґетична конференція тринадцяти індустріяльних держав 11-13 лютого поновно виявила сильні розходження серед цих держав і їхнє небажання включитися у широкозакроєний плян розв'язки енерґетичної кризи на майбутнє коштом тимчасових навіть невигід і поступок. Найгостріше задемонструвала своє вузьконаціональне розуміння власного інтересу Франція, не маючи сили визволитися з своїх традиційних великодержавних аспірацій, які продовжують передрішувати її зовнішню політику. Це діється тоді, коли сама Франція не має ніяких реальних передумов для того, щоб забезпечити власними силами своє майбутнє. Подібну позицію займає Великобрітанія, роля якої у міжнародному укладі сил сьогодні є другорядна і економіка якої та безпека залежить від того, наскільки сильним і безпечним буде цілий західній світ.

Американський Уряд накреслив реалістичну програму заходів у боротьбі з енерґетичною кризою. Передумовою успіху цієї програми є готовість всіх індустріяльних країн виступити у цьому питанні спільним фронтом. Перемога вузьких національних амбіцій і претенсій може допровадити, як це правильно відмітив державний секретар Кіссінджер, до захитання цілого економічного ладу, а навіть до економічної катастрофи.

Підготовляють шпигунів і саботажників в східньому Берліні

Берлін. — Як повідомляє журнал „Ді Вельт", в Східній Німеччині проводиться інтенсивна підготовка шпигунів і диверсантів, завданням яких було б в першу чергу діяти в запіллі ворога, знищуючи постачання і вартісні споруди „Ворога". Мається на увазі очевидно воєнні дії, але, познайомившись ближче з вишколом, західні спеціялісти не виключають можливости заанґажування цих людей в саботажній акції і в мирний час. Наприклад, перебіжник із Східнього Берліну, людина вранзі сержанта твердить, що переловлені свого часу англійською розвідкою пляни східньо - німецьких шпигунів які ще й досі не були розшифровані, це розположення лондонських підземок, мостів і каналів, які мали б бути зірвані в першому дні евентуального конфлікту між Сходом і Заходом, як також саботажні роботи в мирний час для викликання невдоволення населення.

Я. Гайвас

ДРУГА „ВЕЛИКА КУЛЬТУРНА РЕВОЛЮЦІЯ"

Комуністична революція в Китаю виросла з розгулу різних імперіялізмів, що паразитами обсідали його, з бездонної недолі китайського народу, величезних внутрішніх неполадків у цій величезній країні, та з кричущих недоліків, всебічної некомпетенції уряду Чіян Кайшека та його невміння зарадити загальному горю і розкладові. Читаючи сьогодні офіційні американські й інші джерела з того часу, численні спомини очевидців, часом не хочеться йняти віри, що таке щось могло діятися. Тому не диво, що в критичних хвилинах в обличчі здисциплінованого ворога, та ще і його влучної пропаґанди й цілого ряду очевидних успіхів, дивізії й армії Чіянґ Ка-шека розліталися, або переходили на бік комуністів.

Сьогодні не можна мати сумніву, що червоний Китай добився на протязі свого чвертьстолітнього існування великих і вирішних успіхів. Разом з тим, що якийсь час тією країною потрясають конвульсії, стаються там події, які заскакують світ своєю ірраціональністю, безглуздям та які приносять Китаєві і китайцям очевидні великі втрати.

До таких подій треба зараховати в першу чергу відомий „великий скок уперед", а потім „велику культурну революцію". „Великий скок уперед" розхитав китайську економіку й збив її на якийсь час на бездоріжжя, через намагання примітивними, але всеохопними кустарними засобами („витоплювання заліза на кожному подвір'ю") добитися індустріялізації тієї на той час такої відсталої країни. В неодному Китай ще й досьогодні відчуває наслідки тих невдачних експериментів. Подібної думки є майже всі обсерватори Китаю про „велику культурну революцію" та її руйнуючі в духовій і соціяльній площинах наслідки. Томи списані про цю революцію, її надужиття, перверсії й аномалії, та глибокі травми, що їх вона завдала країні. Обидва ці дивовижні і для нашого способу думання зовсім незрозумілі експерименти започаткував і очолював „предсідник" Мао. І цікаве, що, не зважаючи на їхню очевидну невдачу і величезні шкоди з них, це зовсім не підірвало його престижу, а дехто навіть каже, що саме навпаки. Як колись, так і тепер „червона книжечка" цитатів „предсідника" є найпопулярнішим супутником і дороговказом для цілого народу і для його провідної верстви.

Після тотальної невдачі економічного „великого скоку вперед" і неправдоподібних ексцесів „великої культурної революції" у світі запанувала опінія, що в Китаю вже більше не дійде до повторень цього, принаймні за життя Мао і його товаришів, що тепер при владі. Одним з доказів цьому мала бути найвища після Мао привладна позиція Чжоу Ень-лая, „ п о міркованого прагматиста", як його загально називають.

Тим часом в часі минулорічного X Конґресу Комуністичної партії Китаю цей „поміркований прагматист" заповів, що перед Китаєм ще дальші глибокі контроверсії, які прийдеться розв'язувати черговими „великими культурними революціями". В часі того проголошення, мабуть, ніхто не придавав цьому особливої ваги, ані не передбачував, що вже в часі Конґресу щось такого мусіло плянуватися.

Партійний офіційний щоденник з дня 3 лютого ц. р. повідомив у передовій статті, що „предсідник" Мао „започаткував і керує" новою масовою кампанією на взір „великої культурної революції". З інших повідомлень стало відомо, що в терені вже почалися масові віча, демонстрації, публічні кампанії, яких темпо і загострення зростають. Головним прицілом тих кампаній — Конфуцій і Лін Піяо. На перший погляд незвичайне і незрозуміле пов'язання. Бо що ці два імена мають спільного зі собою? Конфуцій — творець доктрини і життьових принципів, які перетривали дві з половиною тисячі років, на яких стояв і ріс Китай, а Лін Піяо китайською комуністичною конституцією (навіть!) був проголошений наступником Мао, опісля організував його ліквідацію та сам разом з родиною загинув в часі утечі у летунській катастрофі уже над територією В н у т рішньої Монголії, вірного сателіта Москви, куди він і тікав, після виявлення його змови.

Одначе, це п о в 'язання тільки на перший погляд виглядає штучним. В дійсності ці два імена символізують найактуальніші й найважчі проблеми сучасного Китаю. На науці Конфуція виріс, розвинувся, а в кінцевій історичній фазі закостенів Китай. Ригористичні вимоги вчення Конфуція, формалістика м а ндаринських іспитів, від яких залежала не лише доля одиниці, але на яких була побудована ціла стратифікація суспільности, виключний культ минулого стримували всіляке новаторство і зміни. Мао і його співробітники, прагнучи модернізувати Китай, зуміли на якийсь час переломити ці гамуючі розвиток настанови. Але люди й суспільства, що створили й звикли до якихсь форм і норм протягом століть і тисячоліть, проявляють глибоку тягу до повороту до них. В червоному Китаю є всі познаки, що нова, вже не мандаринська, але партійна бюрократія та

(Закінчення на стор. 6-ій.)

П. Ф.

З ВЕЛИКОЇ ХМАРИ МАЛИЙ ДОЩ...

Мюнхен. — 27 січня закінчив свої триденні наради з'їзд Союзу Соціялістичної Молоді Німецької Федеративної Республіки в Мюнхені. На цей з'їзд з недовір'ям і неспокоєм дивилися провідники Німецької Соціялдемократії на чолі з головою партії Брандтом, прем'єром уряду в Бонні. Знаком насторожености провідників Соціял -демократичної партії супроти Союзу Соціялістичної Молоді був той факт, що на цей з'їзд в Мюнхені з'явився тільки один представник Центрального Комітету Соціял - демократичної Партії — Бернер. Герберт Венер, голова Соціял - демократичної партії Фракції в парляменті Німеччини, творець програми партії з року 1959, відмовився їхати в Мюнхен, покликаючись на обтяженість іншими справами.

Як до з'їзду Союзу Соціялістичної Молоді Німеччини поставилася преса, німецька й світова, видно з того, що на цей з'їзд з'явилося коло 400 кореспондентів з різних країн, Мабуть, вони сподівалися, що на з'їзді стануться надзвичайні події, які будуть мати вплив на політику Німецької Федеративної Республіки.

На з'їзді Молодих Соціялістів („Юзос") було коло 300 делеґатів і між ними стався виразний поділ на крило „реформістів" і групу „радикалів" або „догматиків". Реформісти визнають програму Соціял-демократії, котра прямує до поліпшення життя трудящих шляхом реформ парляменту. „Догматики" не вірять у силу демократичного законодавства, вони склонні до „революційного шляху", поза вільно вибраним парляментом. Деколи їх називають „позапарляментарною опозицією".

Обидва напрями серед делеґатів на з'їзді „Юзос" бажають збільшити вплив державної влади та професійних спілок на господарство Німецької Федеративної Республіки, в якому на провідному місці стоять великі промислові і фінансові компанії. „Догматики" хотіли б йти за прикладом, який вони бачать в опанованій комуністами Східній Німеччині. так званій Німецькій Демократичній Республіці. Загально ж, на з'їзді „Юзос" було чути критику політики коаліційного уряду соціял - демократів і лібералів, котрий, мовляв, нерішучо провадить реформи і прислухається до голосу „монополістичного капіталу".

Одна група догматиків подала на рішення з'їзду „Юзос" резолюцію про потребу співпраці з комуністами, „коли це йде на користь трудящим і студіюючим людям". Однак, на пропозицію голови конґресу „Юзос" Вольфґанга Рота цей внесок був знятий з обговорення: адже ж Рада Соціял - демократичної партії ще р. 1970 заборонила будь - яку співпрацю з комуністами.

З'їзд „Юзос" не схвалив ніяких „революційних" резолюцій, які примусили б Соціял - демократичну партію відмежуватися від цієї організації. Фактично конґрес „Юзос" обернувся в дискусійний клюб, або, як сказав один делеґат, в семінарні вправи". Та й не диво: величезна більшість членів з'їзду „Юзос" то студенти, а відомо, що студенти охочі до теоретизування і від практичної політики стоять далеко.

Наприклад, члени з'їзду „Юзос" мало часу уділили законові, що був схвалений парляментом про у ч а с ть представників робітництва в керуванні великих підприємств Німецької Федеративної Республіки. Про такі права й закони робітники в країнах під комуністичною диктатурою можуть тільки мріяти, бо там усе рішає самодержавний диктатор підприємства, а п р о ф есійні спілки на те тільки, щоб підганяти робітників „виконувати „норми".

З'їзд „Юзос" прийняв резолюцію в справі міжнародної політики: про розв'язання воєнних союзів, в тім числі — НАТО — та про обмеження збросння Німецької Федеративної Республіки. Недавно соціял-демократичний міністер оборони Лебер (діяч професійного робітничого руху) вимагав збільшення військового бюджету, з огляду на зріст воєнної сили московського воєнного бльоку.

На з'їзді „Юзос" проявилося бажання деяких провідників цієї організації „сидіти на двох стільцях". Вони запросили на з'їзд як гостей представників молоді із комуністичних країн, теж із Югославії. Само собою, „комсомоли" прийняли запрошення, уважаючи це за свій успіх. Однак з'їзд „Юзос" ухвалив резолюцію-протест проти нагінки юґославського уряду на професорів університету в Београді, що відійшли від „партійної лінії". Тому юґославські комуністичні гості покинули з'їзд „Юзос".На жаль, учасники з'їзду „Юзос" не були послідовні; про варварську розправу уряду СССР над творчою інтеліґенцією народів совєтської імперії на конґресі в Мюнхені не згадано.

Що можна сказати про перспективи „Юзос"? Як „товариство молодих людей різних поглядів", ця організація не може мати впливу на практичну політику. Відомо, яке велике віддалення між бажаним і досяжним. Тому,коли доводиться прийти від теорії до політичної практики, то й ті, що готові були за одним махом увесь світ перевернути догори дном, бачать недостачу своїх сил, знання, уміння. Цікаво, що голові „Юзос" Ротові (він член парляменту) деякі делеґати з'їзду закидали „опортунізм", бо, мовляв, він уже зачепився „за краєчок влади"...

„Молодь мусить перешумувати", — казав один журналіст. Пізніше, з літами, з досвідом, молоді люди прийдуть від теорії до практики і побачать, що політика вимагає розважности, терпеливости і політик мусить дивитися не тільки вперед, але

(Закінчення на стор. 6-ій)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує інж. Лев Яцкевич

ОРБІТАЛЬНА АСТРОНОМІЧНА ОБСЕРВАТОРІЯ

Зворотною точкою в розвитку астрономії став винахід телескопу, при допомозі якого Ґалілей відкрив у 1610 р. 4 найясніші Місяціпляйнети Юпітер. З винаходом телескопу людина дістала до рук нове, чудесне знаряддя, яке дозволило їй глянути глибше в міжзоряні простори та проводити досліди небесних тіл та явищ.

Розмір телескопу ставав поступово щораз більший, щоб врешті в 1930-их роках досягти рекордової величини 200 інчів. Цей найбільший під теперішню пору телескоп збудовано та заінстальовано в астрономічній обсерваторії Лавнт Вилсон, в південній Каліфорнії, заходами визначного американського астронома Д. Е. Гейла.

Цей величезний телескоп відкрив перед очима астрономів новий, незнаний світ, сповнений більйонів зір, мряковин і ґалактик з небаченими досі подробицями та причинився, у великій мірі, до поширення людського знання про Всесвіт, частиною якого являється наша ґалактика, -популярно звана „Чумацьким шляхом", та наша соняшна система. Астерономічна Обсерторія Мавнт Вилсон, положена 3,000 стіп понад поверхнею моря стала в короткім часі Меккою для астронавтів та науковців, що старалися при допомозі цього телескопу розв'язати цілий ряд астрономічних сумнівів, загадок та противорічностей. Між іншим, частим гостем в тій обсерваторії був Альберт Айнштайн, що приїхав спеціяльно з Европи для студій найновіших даних з астрофізики, що стали основою розвитку його теорій.

На жаль, по перших роках захоплення новим телескопом, виявилося, що з поширенням його величини меншає його прецизність і чіткість з приводу дефбраації світляних променів 100-милевим шаром земської атмосфери. Не багато допомогла в тому побудова астрономічної обсерваторії на високій 6,000-стоповій горі. Заінсталювання телескопу поза засягом земської атмосфери залишилося задушевною мрією астронавтів цілого світу.

І неждане, без великих фанфар та реклями, Національна Адміністрація Просторів і Астронавтики у Вашинґтоні вичалила в рямцях своєї програми о 6-ій год. і 28 хвилин ранку 27-листопада 1972 р. 4,500-фунтову астрономічну обсерваторію в навколоземну орбіту (400 миль над землею), де досі кружляє та проводить цінні досліди, що їх телеметричною дорогою пересилає на Землю.Цей астрономічний сателіт дістав наймення польського астронома Коперника, що перший зірвав з обличчя неба серпанок середньовічної космології та здетронізував Землю з її панівної ролі у Всесвіті.

Орбітальна, Астрономічна Обсерваторія, з а в данням якої є досліди еволюції зір та джерел нової, потужної енерґії — космічних променів X, устаткована 6-ма телескопами. Найбільший з них, це 32-інчовий телескоп, виготовлений за проєктом Принстонського у н іверситету, завданням якого є досліди ультрафіолетного світла молодих, гарячих зір, що, як відомо, мають дуже короткий тривок „життя (кілька мільйонів літ). Вони вмирають „молодо" тому, що їх атомні печі горять дуже бурхливо (при температурі около 50 мільйонів ступенів Фаренгайта)) та втрачають через те дуже скоро свою теплову енерґію.

Найстарші віком зорі мають приблизно 10 більйонів літ, в порівнянні з нашим сонцем, що має 4,5 більйонів літ. Ультрафіолетне світло, що пливе з тих зір, може сказати нам, як вони були зформовані з космічного типу та газів. Молоді зорі висилають, звичайно, більше у л ь трафіолетних променів з приводу високої температури, яку вони виробляють. На жаль, на Землі не можна переводити тих помірів, через їх поглощування (фільтрацію) нашою атмосферою. Завдання 32-інчового телескопу охоплює також досліди міжзоряного пилу і газів для пізнання їх хемічного складу та способу їх зав'язання в зорі, 5 менших телескопів, пересланих університетом — Коледжом в Лондоні, мають завдання прослідити джерела космічних променів — X, таких небесних тіл, як квазари (акронім від слів „кваsі стар"), пульсари („пульсуючі зорі) та радіо-ґалактики.

Так, як людське знання нуклеарної енерґії почалося від дослідів радіяційної енерґії сонця, так і орбітальна астрономічна Обсерваторія Коперника може натрапити на слід нових джерел енерґії, які можна буде використати на Землі та заповнити ними прогалину, яку створила тепер енерґетична криза — „плинкого золота".

Ярослав Падох

ПАМ'ЯТІ Д-РА КОСТЯ ПАНЬКІВСЬКОГО

(Слово над домовиною)

Прощаємо назавжди сл. п. д-ра Костя Паньківського, ще одну небуденну людину, яка залишила глибоку близну в нашім, еміґрантською долею послабленім, національнім організмі. Всі ми, що зібралися тут коло домовини Покійного, знаємо, кого ми прийшли востаннє відвідати і знаємо, що він був одним із нечисленних представників тієї неповторної породи громадян, які коштом власної долі творили нову долю і нове, державне життя, для свого народу, вже з часу Першої світової війни. І коли ми тут, склавши поклін Покійному і співчуття Його синові й дальшій родині, будемо згадувати поодинокі заслуги й досягнення Покійного, то робитимемо це тому, щоб по змозі утривалити добрі діла Покійного й поставити їх нам самим і зокрема молодшому поколінню, як добрий приклад для наслідування й продовжування діла Покійного. А всі знаємо, що головне діло, якому він віддав свої труди, знання й серце — була державна доля свого народу.

Прощаючи покійного д-ра Паньківського від колеґ-правників та їх професійного Товариства Україн с ь к и х Правників у ЗСА, залишаю іншим, більш компетентним, оцінку досягнень Покійного на розлогих ділянках національного життя, якими ця людина широкого кругозору цікавилася і для яких трудилася, обмежусь до його досягнень у професі й н о м у, правничому житті. Але, це не легко, бо либонь немає другої такої професії, зокрема на нашій землі і при нашій долі, яка б так цупко була пов'язана із всебічним життям народу, як професія правника, ще й до того адвоката. Тому й Покійного не замкнути в межах одної професії, чи одного стану. Всюди залишилися і ще на довго залишаться глибокі сліди його індивідуальности й багатства його душі.

Покійний д-р Кость Паньківський вже з родинного дому виніс широкий погляд на світ, зокрема світ український. Бо й який це був дім! Небагато було таких родів у Львові, яких п'ять представників, крім Покійного, його батько, мати і батьків брат, та ще один ранній предок, були достойні бути записаними нескупими згадками в першій Українській Енциклопедії. В сторіччя Наукового Товариства ім. Шевченка, треба згадати, що не тільки він більшу частину свого життя був зв'язаний з цим товариством, але і його батьки були членами-основниками НТШ, а батько довголітнім членом його управи під проводом великого Михайла Грушевського.

Студії в центрі слов'янської культури і політичної емансипації, — в Празі і постійні зв'язки батьків Покійного з передовими діячами Центральної України й співпраця з ними у Львові, поширили національний кругозір і скріпили соборництво д-ра Паньківського, яке ми з признанням, а й не рідко з подивом спостерігали в часі його керування важливими національними справами у Львові під німецькою окупацією, а згодом і на еміґрації. А був це трудний час соборної зустрічі наших земляків з усіх сторін України.

Те, що Покійний був правником, у великій мірі, допомогло йому ставати так часто своїй громаді у пригоді, на великій і відповідальній службі правничого й неправничого характеру.

Закінчивши студії права на Карловім університеті у Празі, а потім після нострифікації диплому у Львові, Покійний відбув адвокатську практику, яка протягалася тоді на сім років життя, у передових адвокатів і громадян, д-ра Р о м а н а Домбчевського в Миколаєві, д-ра Лунева в Борщеві, а далі в д-ра Володимира Старосольського і д-ра Степана Федака передових львівських адвокатів. В 1934 р. у Львові він відкрив власну адвокатську канцелярію і провадив її до 1939 р. Після того від правничої практики відтягнула його важлива громадська, зокрема політична діяльність і відповідальність.

Відомо, що громадяни-професіоналісти дозрівають й здобувають ім'я в межах своїх професій. У правничому світі, своєму і чужому, Покійний втішався опінією спосібного фахівця і шляхетного колеґи. Швидко з 1931 р. він став членом управи (до речі наймолодшим) Союзу Українських Адвокатів, установи надиво надрядної в той час, ваги і поваги й це не лише з уваги на відмінне головство також надрядної особовости д-ра Костя Левицького. Пошану в чужих колах доказує членство Покійного в управі Адвокатської Палати у Львові. Д-р Кость Паньківський був душею чи не єдиного в історії галицької адвокатури правничого з'їзду, що відбувся у вересні 1934 р. у Львові в 10-річчя СУА та 75-річчя його голови д-ра Костя Левицького. На цей З'їзд видано Альманах СУА, цінне джерело до історії української адвокатури. З'їздові присвятив Покійний цінну статтю в журналі тутешнього нашого правничого товариства „Правничий Вісник", книга друга, бувши постійним співробітником того журналу, як колись перед десятиріччям органу СУА — „Життя і Право". В першій книзі „Правничого Вісника" він помістив статтю про „Організації українських правників в минулому", до якої будуть повертатись історики не тільки правничої професії, але й її суспільної ролі.

Окремою сторінкою професійної і національної діяльности Покійного була його участь в історичного значення політичних процесах на західніх українських землях. І ці процеси і їхні підсудні, а в не менший мірі оборонці підсудних вже ввійшли в історію визвольних змагань українського народу від ранніх початків нашої емансипаційної, політичної діяльности в Австрії й Польщі. Покійний інколи згадував, що до смерти переслідуватиме його жах екзекуції Біласа і Данилишина й героїка їхньої постави. Як оборонець д-р Паньківський, за постановами права, був приявний при екзекуції своїх „клієнтів". До написання

(Закінчення на стор. 6-ій)

День Української Соборности і Самостійности в Йонкерсі

Проголошення 22-го січня Днем Української Незалежности посадник Йонкерсу Енджелло Р. Мартінелі у своїй канцелярії довершив підписанням Проклямації у присутності почесного посадника о. шамбеляна Василя Федаша, голови Комітету Лева Футали та представників місцевих товариств, організацій та установ.

22-го січня після підписання Проклямації, вивішено український національний прапор, який повівав поруч американського протягом цілого дня, а посадник проголосивши окремою проклямацією отця шамбеляна Василя Федаша почесним посадником Йонкерсу в дні 22-го січня, носив український тризуб на вилозі своєї блюзи, а в своєму слові до присутніх закликав до продовжування цієї знаменної традиції, святкуючи День Самостійности і Соборности, зокрема закликаючи молодь, яка прийшла із своєю директоркою української католицької школи при парохії св. Михаїла, Матірю Григорісю.

У неділю, 27-го січня в українській католицькій церкві св. Михаїла відправлено Службу Божу в наміренні українського народу, в якій зорганізовану участь взяла молодь місцевої Станиці Пласту та Осередку СУМА.

По полудні того самого дня відбулася Святкова Академія, яку започатковано американським та українським гимнами у виконанні пані Зеновії - Лавришко Бундзяк, при фортепіяні пані М. Марущак.

В Апелі взяли участь зорганізовано молодь Пласту і СУМА із своїми головами та виховниками. Був приявним посадник Йонкерсу, Енджелло Мартінеллі, який промовляв до присутніх. Виступав також почесний посадник о. шамбелян Василь Федаш, а святкову промову виголосив д-р Володимир Савчак.

У мистецькій програмі взяли участь: хор церкви св. Михаїла під диригентурою д-ра Олега Сохана, струнна оркестра юнацтва Осередку СУМА під диригентурою Миколи Сивика, та пластова молодь під керівництвом пані М. Баранської і Д. Вітюк. Декорацію сцени приготовив маестро Ярослав Баранський, та Р. Глушко, а виконали її пп. Володимир Івасютин та Богдан Вітюк.

Заля Українського Народного Дому, в якій відбувалася Академія, була заповнена українською громадою. Академію закінчено співом „Не пора, не пора". Український Громадський Комітет зложений з представників місцевих організацій, товариств і установ діючих в місті Йонкерсі доклав усіх старань, щоб це велике українське національне свято було гідно і величаво відзначене.

М. К.

Гартфорд відзначив Свято Державности й Соборности

Програму Свята Державности виконали люди з молодої ґенерації, яка вже виросла і виховувалась на цьому ґрунті. Богослужбами в церкві св. Михаїла започатковано святочне відзначення 55 літніх роковин проголошення Української Держави. По полудні о 4-ій год. в Українському Народному Домі відбулась святочна програма, яку започатковано відспіванням американського гимну, а відтак мґр Борис Крупа відчитав проклямацію, що її видав губернатор стейту Т. И. Мескіл, з нагоди проголошення Української Держави актом 22-го січня 1918 року.

Голова місцевого Відділу УККА д-р О. Теслюк у слові підкреслив важливий момент у відзначенні незабутніх роковин. Віддаючи пошану учасникам Визвольних змагань, привітав присутнього на залі гостя з України, який користаючи з гостинности, поділився з присутніми спогадами про Визвольні Змагання, а зокрема про військо УГА. Щирими оплесками та постанням з місць привітали присутні учасника — ветерана Українських Визвольних Змагань.

Голова Відділу УККА, дякуючи гостеві за його спогад, звернув увагу на фреквенцію учасників свята, проводячи паралелю між вчорашнім і сьогоднішнім, вказуючи на наше розходження з цілю завдань, як політичної еміґрації.

Святочну промову виголосив мґр Борис Крупа, в якій проаналізував процес української визвольної боротьби відповідними аргументами, подаючи при тому правильну синтезу. В кінцевому слові молодий прелеґент звернув увагу на сьогоднішній властивий стан української дійсности на рідних землях покладаючи надію, що прийде час, коли слова 4-го Універсалу стануть дійсністю.

Роман Заставський віддеклямував вірш Б. Вістового „22 січня 1918 р.", а Дарія Кузьма — вірш О. Олеся „Яка краса відродження країни". Відспіванням українського національного гимну закінчено святочну програму Української Державности.

П. Ш.

Стан здоров'я третьої залоги „Скайлебу" дуже добрий — заявили лікарі

Гюстон, Тексас. — Лікарі на літаконосці „Ню Орлінс" і в Космічному центрі ім. Ліндена Б. Джонсона в Гюстоні заявили, що стан здоров'я третьої залоги „Скайлебу", яка повернулася щасливо на Землю минулої п'ятниці, 8-го лютого, є дуже добрий і навіть кращий від попередніх залог цієї космічної лябораторії. Астронавти Джералд Карр, Вілльям Повґ і Едвард Гібсон, після висадки на водах Тихого океану, яких 176 миль на південний захід від Сан Дієго, Каліфорнія, були підібрані літаконосцем „Ню Орлінс", на якому перейшли першу серію лікарських оглядин. У неділю, 10-го лютого, астронавти прибули літаком до Гюстону, де зустрілися із своїми родинами, яких не бачили 3 місяці. Як відомо, третя залога, яка була запущена в космос 16-го листопада минулого року, перебула на „Скайлебі" рекордових 84 дні. В Гюстоні астронавти також перейшли деякі лікарські оглядини, які мають продовжуватися протягом цілого тижня. Під час цього часу вони їстимуть такі харчі, які їли на „Скайлебі". Головною метою цих лікарських оглядин є встановити, який вплив на людський організм мав стан безвагомости, що існував на „Скайлебі".

Свято Незалежности і Соборности у Фініксі, Арізона

Губернатор Арізони Джек Вілліямс в приявності української делеґації підписує проклямацію Дня Української Незалежности.

Старанням Святкового комітету, складеного з представників українських організацій, товариств і церков, відбулось тут Свято Соборности і Незалежности. 22-го січня ц. р. з'явилася делеґація у губернатора в складі: о. М. Колодій, о. А. Ілінський, голова комітету М. Тислевич, О. Дидик, А. Дидик, М. Королишин, А. Чопко, Бойко, Соляник і Салюк по проклямацію. По врученні делеґації губернатором Джеком Вілліямсом проклямації, делеґація склала йому подяку і вручила два томи Англомовної Енциклопедії Українознавства від місцевого Відділу УНС, для конґресової бібліотеки у Фініксі. Того ж дня делеґація брала участь в церемонії вивішення українського прапору на капітолю. 27-го січня ц. р. відправлено в обох українських церквах жалобні панахиди за поляглих борців за волю України. О 3-ій год. по полудні, в залі СУМА почався концерт в пам'ять Січневих Роковин. Марійка Королишин відіграла на фортепіяні американський гимн, голова М. Тислевич відкривши свято, прочитав Четвертий Універсал. Реферат відчитав інж. М. Дидик а Аня Дидик проклямацію губернатора. Учні Школи Українознавства деклямували відповідні вірші поодиноко і збірно. Струнна оркестра складена зі студентів вищих шкіл і коледжів, під проводом Зоріяна Масного, відіграла в'язанку українських пісень. Хор СУМА під проводом О. Танасевича відспівав чотири пісні. Цього року свято випало дуже добре, бо мистецьку частину фахово підготовано. Всіх виконавців нагороджено оплесками. Заля виповнилась по береги, тому, що цього року було одне свято. Треба завдячити новоприбулим до Фініксу, бо при їхній допомозі пощастило переборти всі перешкоди, які існували попередніми роками. У Фініксі кожнорічно було два свята. Голова комітету подякував присутнім і відспіванням „Ще не вмерла Україна" закінчено святкування.

В. Литвинишин,
пресовий референт

Свято Самостійности і Соборности в Балтиморі

Балтимор, МД. (Б.С.) — 56-ту річницю проголошення самостійности Української Народної Республіки та 55-ту річницю Акту Злуки, українці Балтимору і околиць відзначили 20 січня 1974. Також і цього року старанням місцевого Відділу УККА, губернатор Мерилендського стейту Марвин Мандел проклямував 22 січня 1974 „Днем Незалежности України". Подібну проклямацію підписав і посадник Балтимору В. Шейфер в присутності української делеґації, що в ній взяли участь о. монс. П. Мельничук, Іванна Бабяк, ген. П. Самутин, мґр С. Басараб, інж. Б. Саламаха, мґр А. Чорнодольський та представники студентських і молодечих організацій — Оксана Ласійчук, Христя Поліщук, Аркадій Зінкевич, Маруся Тимюк, Тараса і Михайло Мацуки.

Відзначення Січневих Роковин почато молитвами в українських церквах Балтимору в неділю 20 січня 1974 року, де були відправлені Служби Божі в наміренні українського народу. Цього ж дня о 5-ій по полудні в Домі Української Молоді відбулося Свято Самостійности і Соборности України, влаштоване Відділом УККА при співучасті місцевих організацій. Свято почато американським гимном у виконанні Любомира Блашкова (УМІ), а по відкритті імпрези головою Відділу УККА інж. Б. Саламахою, Христя Поліщук та Юрій Вацлавів відчитали проклямації „Дня Незалежности України" губернатора Мериленду, посадника Балтимору та привіт від конґресмена К. Лонґа.

Святочну доповідь виголосив голова Представництва Виконнного Органу УНР на ЗСА Волод. Біляїв, поет, журналіст та громадський діяч до 1954 р. в Австралії, а згодом в ЗСА. В своїй доповіді він зупинився головно над ідеями 22 Січня в сучасні дні. Мґр С. Басараб виступав із англомовною доповіддю. Конґресмен Пол Сербейнс, представлений мґр А. Чорнодольським, привітав українську громаду із її Святом та бажав усім діждатись дня, в якому український нарід зможе користуватися вповні належними йому людськими та національними правами.

В мистецькій частині програми виступав жіночий хор ООЧСУ із піснями: „Чи чуєш мій друже" в муз. обр. З. Маркович та З. Лавришина „Марш Сіроманців" під управою проф. М. Кормелюка та мішаний хор ООЧСУ під його ж управою з піснями „Привіт Батьківщині" Л. Лепкого — З. Лиська, Витвицького „Зірвалася хуртовина" і В. Тритяка „Марш молоді" із баритоновим сольо Б. Мацука та тенровим сольо А. Чорного. Фортепіянове сольо учня УМІ Івана Хая включало „Ліричну поему" М. В. Фоменка та „Фантазію д-моль" В. А. Моцарта. Пластун Зенон Вацлавів деклямував В. Янова „Бій під Крутами", а сумівець Орест Радь Г. Подолянки „Мені ввижається золотоверхе місто". Пластунки Галинка Мудра, Зірка Ніщук, Рома Олійник, Марта Подоляк, Христя Саламаха, Марта Сушко, Надя Хай та Аня Царик виступили із сценічною картиною „Тренос" Ігоря Калиниця в мистецькій підготові мґра Лідії Лемішки.

Свято закінчено українським гимном. Естетичні програмки виготовив мґр К. Бабяк, а сцену для імпрези підготовив В. Стельмах.

Совєтська поліція притримала двох американських кореспондентів

Москва. — За спеціяльною інформацією „Ню Йорк Таймс-у" з Москви, совєтська поліція притримала понад три години двох американських кореспондентів, які фотографували 11 лютого демонстрацію совєтських німців. Німці демонстрували вимагаючи для себе віз на виїзд з СССР до Західньої Німеччини, своєї „справжньої батьківщини". Поліція посконфіскувала фільми, обвинувачуючи Рая Мослея, шефа Юнайтед Прес Інтернешенал, і Хрістофера Оґдена, члена цього ж пресового аґентства, в „участі в провокації". Їм не дозволено зв'язатися з американською амбасадою, представник якої, довідавшися про арештування кореспондентів, інтервеніював перед совєтськими чинниками.

Січневі Роковини у Вашинґтоні

У неділю 27-го січня ц. р., українці столичного міста Вашинґтону урочисто відзначили роковини історичних актів проголошення Державности і Соборности України в 1918-19 рр. З промовами виступили два визначні громадські діячі.

Професор д-р Лев Добрянський, довголітній президент Українського Конґресового Комітету Америки, промовляючи по-англійськи, висловив переконання, що в сучасній атмосфері політичного відпруження між Заходом і совєтською імперією — українська справа не втратила актуальности. Навпаки, він вказав на нові можливості, які відкриваються перед українцями у вільному світі, зокрема в ЗСА, для праці в користь поневоленої України. Професор Добрянський назвав конкретні заходи, які УККА робить у цій ділянці в Американському Конґресі.

Володимир Біляїв, голова Представництва Виконного Органу УНРади в ЗСА, підкреслив позитивні прояви у консолідації українських політичних сил в діяспорі, вказуючи рівночасно на — за його словами — згубність концепцій „реалітету" у відношенні до сучасної дійсности в Україні.

Сотник Армії УНР, інж. Валентин Сімянців, привітав присутніх в імені колишніх вояків усіх військових формацій, які в останньому 50-літтю боролись за незалежність Української Держави. Він поіменно представив присутніх на Святі українських ветеранів. Хвилиною молитовної мовчанки вшановано воїнів, упавши в боротьбі за волю України.

У цікавій мистецькій програмі виступили піяністки Оксана Равлюк-Прутиняк і Ляриса Дячок, та чоловічий хор „Прометей" з Філядельфії. Хор цей саме відзначає 10-ліття свого існування і за такий відносно короткий час став чи не найкращим чоловічим хором під сучасну пору в ЗСА. Відчувається вправну професійну руку молодого диригента Михайла Длябоги, який вміє вивчити своїх хористів тонкощів інтерпретації, а під час виступу на сцені віртуозно контролювати ансамблем, видобуваючи з нього заокруглений тон, чисту дикцію, могутні форте, соковиті піяніссіма та втриманий ритм. До великого успіху хору причинилися також акомпаньяторка Галя Мазурок та солісти З. Чорнобіль, Б. Сілецький і В. Карпинич. Приємно вражає факт, що більшу частину майже 50-членного хору становлять молоді люди.

Д-р Степан Курилас, голова Метрополітального Відділу УККА у Вашинґтоні, відкрив свято та проводив ним, представляючи прелеґентів та виконавців. На закінчення він подякував їм, а ювілятові-хорові „Прометей" побажав ще більших успіхів у дальшій праці. Маленькі Адріяна Гаврилюк і Тарас Масник піднесли хорові квіти.

Свято, підготовано стараннями управи Метрополітального Відділу УККА та при допомозі членів Пластової Станиці і Відділу ОбВУА, відбулося у залі католицької середньої школи ім. архиєп. Керролла. Присутніх — коло 200 осіб.

Після закінчення свята гості-члени хору „Прометей" перейшли до їдальні Української Католицької Семінарії, чепурний будинок якої знаходиться недалеко школи ім. Керролла, де гостинні вашинґтонянки почастували хористів смачною перекускою перед їхнім від'їздом до Філядельфії.

Н.Н.

Святкування Січневих Роковин в Ню Гейвені

Фраґмент із врочистості покладення вінка. Стоять (зліва): о. М. Мицишин, проф. І. Телюк, о. М. Чернявський, д-р М. Снігурович, інж. О. Дубно. При прапорі: М. Пушкар, С. Посполита і Р. Олещук.

Ню Гейвен (МЯ). Велично українська громада Ню Гейвену відзначила 56 річницю проголошення Незалежности України та 55 Річницю Соборности українських земель. Святкування підготовив Український Конґресовий Комітет Америки, Відділ Ню Гейвен при співпраці усіх товариств і організацій членів УККА. Проклямації в пошану Січневих Роковин проголосили губернатор стейту Коннектикат та посадник міста Ню Гейвену. В суботу 26 січня ц. р. відбувся бенкет і баль в Шератон-Парк Плаза готелі, в якому взяли участь визначні діячі американського і українського світу. По відспіванні національних гимнів бенкет відкрив голова Відділу УККА, д-р Михайло Снігурович, який теж по молитві, яку провів о. Мирослав Мицишин парох укцеркви в Ню Гейвені, — виголосив святочну промову. Тостмастером був інж. Орест Дубно, який репрезентував посадника міста Ню Гейвену та прочитав проклямацію, яку посадник видав в пошану Січневих Роковин. Промову виголосив Лоренц ДеНардіс, стейтовий сенатор, який репрезентувавши губернатора, прочитав проклямацію та лист від губернатора до учасників святкувань. Сенатор ДеНардіс теж прочитав резолюцію в справі голодової облоги України, в роках 1932-33, яку він вніс у стейтовому сенаті ще навесну цього року та передав оригінальний документ голові Відділу УККА. Резолюція ця є зарекордована в Стейтовому сенаті як спільна резолюція ч. 122, внесена сенаторами ДеНардіс і Повандою. Привіти виголосили постмастер Доналд М. Мальоні та представник литовської громади Витавтас Валюкас. Відчитано телеграми від сенатора Рібікова та конґресмена Джаймо. На жаль головний промовець, колишній посадник міста Ню Гейвену Ричард С. Лі з причини хвороби не прибув на бенкет. На цьому бенкеті, п. Лі мали відзначити Шевченківською Нагородою Волі за його заслуги для української спільноти, головно за те, що він перший в ЗСА вивісив український прапор на урядовому будинку. Проф. Іван Телюк, заст. головного предсідника УНС вияснив причину відсутности п. Лі та відчитав промову, яку п. Лі мав виголосити на бенкеті. Бенкет закінчено молитвою, яку провів о. Микола Чернявський, парох української православної церкви в Ню Гейвені. По бенкеті відбувся баль при звуках оркестри „Дніпро". Баль започаткувала українська танцювальна група з Ню Гейвену „Веселка" українськими народними танками.

У неділю 27-го січня ц. р. в церквах обох українських віровизнань були відправлені Торжественні Богослуження в наміренні Українського Народу. Того самого дня о год. 12.30 відбувся перед будинком Управи міста церемонія покладення вінка під „Обеліском Волі" в пошану героїв, що впали за волю України. Відкрив урочистість голова Відділу УККА, початкову молитву провів о. М. Чернявський, а кінцеву о. М. Мицишин. Сумівець Петро Гузик в товаристві двох пластунок Роми Фіголь і Марійки Яхницької склав вінок. Інж. Орест Дубно, який репрезентував посадника міста виголосив промову. Врочистості закінчено піснею-молитвою „Боже Великий . . . Під час врочистості і в дні 22-го січня повівав із ратуші український прапор. Про відзначування Роковин Незалежности України говорили місцеві радіостанції та писала англомовна преса, яка теж помістила знимку із акту покладення вінка, де зорганізовану участь взяли з прапорами українські комбатанти, відділи Пласту і СУМА.

Лігай Велі відзначив Січневі Роковини

Заходами Лігайвелійського Відділу УККА, тут відзначено урочистими церемоніями Роковини Української Самостійности і Соборности.

У вівторок 22 січня посадники міст Аллентавну й Бетлегему прийняли українські делеґації, складені з духовенства та представників різних організацій, і в їх приявності підписали Проклямації Українського Дня посадник Аллентавну Йосиф Дадно і посадник Бетлегему Ґордон Мавгер з згодом вивішено українські блакитно - жовті прапори на вежах міських Управ поруч американського зоряного прапора. Проклямацію також видав посадник Істону Аштон і доручив вивісити український прапор.

Під час цих церемоній були приявні репортери місцевих газет, які в цей самий день помістили фотознімки і статті з інформаціями на сторінках „Кол-Кронікел" в Аллентавні, „Бетлегем Ґлоб Таймс" помістив також інформативні відомості про наші святкування.

В середу 23 січня, о 6-ій год. вечора, телевізійна станція ВБРЕ, русло 7, передала сфільмовані картини з коментарем про вивішення українських прапорів у свято Самостійности.

27-го січня ц. р., о 4-ій год. по полудні, в залі Церкви Пречистої Діви Марії в Аллентавні, відбулася святочна академія для відзначення Січневих Актів. Академію розпочато відспіванням американського національного гимну і після слова до молоді Олі Білозор - Цегельської, яка рівночасно і була конферансьє програми свята, І. Стасів — заст. голови Відділу УККА, привітав гостей і учасників святкувань та з'ясував важливість відзначування двох незабутніх Актів. Отець прот. В. Чекалюк провів укладену до цих важливих подій молитву, а відтак д-р А. Кіпа — професор мов Мюлинберзького коледжу—виголосив помову, подавши синтезу боротьби за українську державність у всіх її етапах аж до сьогоднішнього дня. Ігор Ґудз — студент коледжу прочитав Проклямацію Українського Дня, що її видав посадник Аллентавну — Дадоно Репрезентант до Леґіслятури в Гарисбурґу адв. Р. Ковалишин доповідав про утворення державних Актів — англійською мовою.

У вокально - музичній частині свята виступав мандоліновий гуртки СУМА з Фенiксвіллу, Па., під кер. д-ра І. Кунаша, який виконав ряд стрілецьких, народних пісень і танків. Секстет „Жайворонки" під кер. мґр Зиновії Кунаш, виконав кілька пісень народного жанру і повстанських творів.

Після слова - подяки, що його склала виконавцям і учасникам академії, Оля Білозор - Цегельська, свято закінчено відспіванням: „Ще не вмерла..."

І. Стасів

„Ялинка" — найменшим

У неділю 13 січня ц.р. у великій залі школи св. Юра в Ню Йорку, заходами 83 Від. СУА відбулася „Ялинка" для наймолодших дітей. Популярність цієї імпрези сягає далеко поза межі нашої метрополії, а спільна забава після офіційної програми ґуртує тих, котрі в більшості ще не дуже певно підтанцьовують маленькими ніжками. Імпрезу відкрила заступниця голови Марія Соробей — вітаючи дітей, почесних гостей — пароха о. д-ра Володимира Гавліча, представників громадських і молодечих організацій, управи ОР СУА і Відділів, усіх батьків та склала їм святочні і новорічні побажання. У першу частину програми увійшла сценка укладу Олі Гасьцької „Різдво одчайдушків" написана під мотто О. Олеся „. . . порубаєте ліси ніде буде і сховатись!"

Чепурні, зі смаком зладжені програмки інформували нас, що постановою займалася сама авторка Оля Гасьцька, хореографією — Дарія Ґенза, оформленням сцени — Оксана Стусик, а строї виконали матері наших юних артистів. Дійовими особами по-порядку появи на сцені були: одчайдушки — Марта Івашків, Уля Кеніш, Таня Оберишин, Дарця Ґенза, Ляля Саляк і Леся Галів, горобчики — Адріяна Лучечко, Оленя Червоняк і Таня Бехтоль, вивірка — Роксоляна Лучечко, зайчики — Андрійко Данилюк, Андрійко Оберишин і Рома Яцушко, вітер — Мотря Слупчинська, зірка — Христя Саляк, фея — Оля Ґенза, колядниця — Оксана Куровицька, колядник — Олег Данилюк, колядники — діти членок, запрошені гості та присутні на залі.

„Різдво одчайдушків" повне глибоких думок — про християнську любов ближнього, пошану природи і довкілля, допомогу потребуючим. Із великим знанням психіки дитини, авторка зуміла у приступній формі передати ці вартості найменшим, котрі, із широко відкритими блискучими очима слухали, і цікаво слідкували за дією на сцені.

Стилеве оформлення декорацій, балет, пимислові строї і добра гра виконавців найшли признання у присутніх.

Із зворушенням приймали гості закінчення сценки, коли найстарший одчайдушок грімко проголосив:

„Будемо святкувати!
До нас із колядою
Дітей прийде багато!

Прийдуть із полонини,
Із Києва, зі Львова,
З цілої України . . ."

І тоді з усіх кутів залі, зі запаленою зіркою напереді та співом „Бог Предвічний" почався соборний похід дітвори! Коляду спонтанно підхопили усі присутні й немов одна велика Родина колядували під ялинкою . . .

У другій частині програми діти при гарній музиці забавлялися під проводом Дарії Ґензи й опікою матерів — а гості подивляли вишивані суконочки і строї малят, бо на забаві після „Ялинки" — це щорічний неофіційний показ дитячого вишиваного одягу. Організуванням „Ялинки" займалася імпрезова референтка Леся Крумщин. Про вибагливий буфет подбала господарська референтура в складі: Стефа Савчук, Ліда Закревська і Люба Михалевич, а всі членки Відділу допомагали. На закінчення імпрези відбулася виграша з гарними мистецькими експонатами, під проводом Орисі Саляк і Ґені Івашків.

На останній „Ялинці" 83-Відділ СУА гостив близько 150 дітей і 145 дорослих осіб. Вступаючи у десятиріччя свого існування, нехай це імпозантне число присутніх буде признанням для членок за їхній труд та стимулом і заохотою до дальшої праці для добра і розваги наших найменших.

Н. Н.

Новий успіх української молоді в Міннеаполісі

Ледве минув рік, коли то українська громада в Міннеаполісі забогатіла новим Божим храмом — українською католицькою церквою св. Константина з приміщенням на музей українського мистецтва, названого іменем нашого Патріярха Кир Иосифа Сліпого, як знову прийшов новий успіх. Вже від довшого часу збільшилася активність молоді довкола рідної Церкви, а це є запорукою дальшого існування української громади як етнічної одиниці в Америці.

Згуртовані в Організації Української Католицької Молоді, її члени можуть похвалитися багатьма успіхами.

Уже появилось шосте з черги видання квартальника „Тризуб", призначене, щоб вивчати історію Церкви, з великим успіхом відбулася у Міннеаполісі П'ята Конвенція Української Католицької Молоді Епархії св. Николая. А останньо, з не абияким вдоволенням, українська громада вперше побачила новостворену, сорокчленну танцювальну групу цієї молоді, під назвою „Заграва".

Танцювальний Ансамбль „Заграва" при парафії св. Константина в Міннеаполісі

Цей ансамбль, в котрого завдання плекати й поширювати красу української пісні і танцю серед українців американського середовища і чужих, зорганізувався 14 квітня 1973 року. Зацікавлення о. крил. д-ра Степана Кнапа зберегти молодь при нашій Церкві і українській громаді та старання д-р Михайла Козака вщепити в цю молодь любов до культурної спадщини наших предків, у великій мірі причинилися до успішного завершення цього почину. В склад ансамблю увійшла молодь старшого, середнього і наймолодшого віку, 4-21 років. На мистецького керівника цих танцюристів запрошено відомого знавця цієї ділянки нашого фолкльору Петра Королевича, а музичну і вокальну ділянки віддано в талановиті руки пань, Олени Березюк і Ольги Луцик. Батьки не щадили грошей ані труду й придбали ансамблеві нові, зразково виконані, гуцульські і полтавські строї.

Перша прем'єра ансамблю „Заграва" відбулася 27-го січня ц. р. в залі школи св. Константина, в присутності 450 осіб. Програмою вела поукраїнськи і по - англійськи студентка Дарія Стець, котра сказала: „Ми бажаємо показати вам нашу велику любов до українських традицій, котрі ви і наші предки нам передали. Тепер, коли традиції стають важливими для всіх народів, ми також, хоча виростаємо поза межами України, бажаємо гідно вшанувати нашу спадщину, і в піснях та танцях представити велику красу України — її високих Карпат, широких степів, чудових гаїв і блискучих річок."

У першій частині концерту була гуцульська програма Коли на сцену вийшли сорок молодих гуцулок і гуцулів, присутні привітали їх гучними оплесками. Пересувалися танок за танком. „Верховина" у виконанні дівчат, при співі баритона Степана Луцева, повний верви „Аркан" у виконанні чотирнадцятьох молодих леґінів, „Гуцульська коломийка" з приспівами у виконанні Володимира Сеника, Марти Королевич, Степана Остапюка і Марійки Сеник. Ці виступи переплітав милозвучно виконаними піснями, Степан Луців, в музичному супроводі Юрія Луцика. Пісні „Чорногора" і „Спомин з гір" за словами Ольги Луцик, — це добре підготований перший виступ танцюристів.

Імпозантність строїв, добра дисципліна виконавців, та очевидно бажання якнайкраще показати красу української пісні і танцю, зробили велике враження на всіх глядачів.

Друга частина програми перенесла присутніх на широкі степи України. Як передше, так і тепер, майже безперервно, проходили перед очима глядачів, гарно виконані зразки українських танців, започатковані хороводом „Весна вже йде".

Надя Козак, Мая Буник, Христина Таращук, Анна Гавриш, Михайло Ерко і Адріян Стець, прегарно виконали танок „Катерина". Після цього, ледве десятлітній Михайло Попадюк, виконав добре танок „Чумак", і знову хоровід, „Дівчинонька по гриби ходила", у виконанні молоденьких українських красунь. Однак, чи не найбільше враження на всіх присутніх зробив „Запорожський герць" у виконанні Володимира Сеника, Романа Козака, Степана Остапюка і Михайла Ерка, всі вони одягнені в імпозанті строї наших козаків. Після темпераментних запорожців, Мая Буник і Андріян Стець відтанцювали „Подільський Козачок", а зараз за ними, старші танцюристи, Дарія Стець, Марта Королевич і Володимир Сеник, задемонстрували традиційний український „Гопак". Цю частину програми також збагатив своїм співом Степан Луців. Він відспівав дві народні пісні „Дві зіроньки" і „Дивлюсь я на небо".

На закінчення програми, повний енергії ансамбль, виконав гопак „Метелик", за що присутні нагородили його довготривалими оплесками.

Ще не втихли оплески, як Дарія Стець попросила вийти на сцену тих, хто найбільше прислужився до успіху концерту, Петра Королевича, Олену Березюк і Ольгу Луцик, а також скрипаля Богдана Гуцала. Всім виконавцям, двоє дітей подали великий кіш синьо-жовтих квітів.

Д-р Михайло Козак, подякував виконавцям і їхнім керівникам, а зокрема батькам котрих діти своєю участю в ансамблі, створили надію що в Міннеаполісі буде мистецький гурток молоді, котрий має багато прикмет бути найкращим репрезентанком українського народного танцю і пісні.

Окрему подяку висловлено парохові церкви св. Константина котрий докладає багато зусиль, щоб вщепити в нашу молодь зацікавлення, любов і прив'язання до Церкви і культури українських предків. Він також сердечно подякував всім, хто спричинився до успіху цього першого виступу новоствореного ансамблю „Заграв".

Спів „На добраніч" танцюристів прощали глядачів концерту, котрі ще довго аплодували.

Після спільної вечері для виконавців програми і їхніх батьків, приготованої панями з Батьківського комітету, молодь ще якийсь час забавлялася при музиці.

М. К.

Прощання письменника Віталія Т. Волкова

18-го грудня м.р. несподівано помер у Філядельфії письменник Віталій Тимофійович Волков. Його життя було різноманітне і багатогранне.

Покійний В. Т. Волков народився 72 роки тому на Волині в українській дворянській родині. Після закінчення середньої школи в Києві, він вписується на Київський університет, щоб студіювати право, але перша світова війна перервала його студії і щойно після війни, кінчає право у Варшавському університеті. Однача доля не судила йому виконувати адвокатської професії ,із-за- преслідування польською владою. Тоді він кидається у вир українського культурно-господарського руху, щоб свою працею взяти участь у відбудові українського села. Він включається в ряди перших основоположників українських кооператив і просвіт на волинських селах. На пості головного книговода Союзу Кооператив застає його Друга світова війна.

Щоб не дістатися на Сибір, В.Т. Волков виходить на еміграцію, спочатку до Німеччини, а потім до Америки. Прибувши до Філядельфії він бере активну участь в зорганізуванні українського шкільництва, церкви і Літературного-Мистецького Клюбу в Філядельфії, редагує тритомову працю п. н. „У велике невідоме" Владики Іоана Теодоровича, а також сам займається письменницькою працею. Писати він розпочав ще в часі свого перебування на Волині, але громадська праця не позволяла йому віддатися цілковито письменницькій праці. Одначе на еміґрації, не зважаючи на тяжку зарібкову роботу і громадську діяльність, він тепер віддається більше письменницькій праці, так що протягом останніх 25-ти років його перебування на еміграції він випускає в світ ряд оповідань і видає чотири повісті розміром по 200 до 400 сторінок друку, а саме „Загадковий перстень", „Довбуш", „Перекусничок" і остатня повість на 436 ст. п.з. „Таємниці космосу" вийшла з друку в 1973 р. Крім того ще залишилися не надруковані дві книжки п. з. „Під Корсунем" і „Вікторія". Крім цього він також займається науковою працею при складанні „Англо-українського економічного словника" і „Короткого словника синонімів української мови", як один із співавторів цих словників і член — основоположник Науково-Дослідчого Товариства Української Термінології.

Хто мав можливість особисто зустрітитися з п. Волковим і познайомитися з ним, той міг переконатися, що Покійний був надзвичайною людиною, яка відрізнялася від інших високоякісним характером і доброю вдачею. жертвенність, працьовитість і приятельськість це були головні риси його характеру. Сам факт притягнення на похоронні відправи до похоронного заведення до церкви і на цвинтар великого здвигу людей вказує на те що Покійного знали і шанували багато, багато людей. Крім старших громадян, тут можна було зустріти велику кількість учнів і студентів, не тільки з Філядельфії, але й з інших сусідніх стейтів, які прийшли, щоб вшанувати Покійного й відпровадити його в далеку і остаmю дорогу.

Похоронні богослуження відправляли декан філядельфійської Округи о. протопресвітер С. Віляк, о. протоієрей М. Борисенко і о. С. Щадинський в українсвкій православній катедрі св. Володимира у Філядельфії. Тіло Покійного перевезено на український Православний Цвинтар в Савт Бавнд Бруку 22 грудня м. року.

На трапезі в Савт Бавнд Бруку при участі 75 осіб покійного Волкова прощали отець протопресвітер С. Біляк і голова Консисторії УПЦ о. протопресвітер А. Селепина. Голова Церковної Управи в Філядельфії Т. Бурко переказав перебіг життя і праці Покійного на еміграції. Проф. І. Коровицький прощав Покійного від Об'єднання Українських Письменників „Слово", насвітлюючи при тому його письменницьку творчість і вказуючи на оригінальну тематику його останього твору „Таємниця космосу". Професор Лонг Айлендського університету д-р Ю. Шумовський схарактеризував Покійного і як людину і спиняючися на тематиці його творів. Голова Науково-Дослідчого Т-ва Української Термінології інж. К. Церкевич вказав на заслуги покійного Волкова в розвитку НДТУТ. Приятель Покійного, І Лицик прощав його від громадянства Філядельфії. Панове І. Донець і М. Наливайко своїм словом закінчили смутну й урочисту трапезу.

Покійний В. Т. Волков залишив дружину Анастасію.

К. Церкевич

КУК анґажує організаторів українського шкільництва

Вінніпеґ (КУК). — На рекомендацію Крайового Центру Українських Шкільних Рад (КЦУШР), Екзекутива Комітету Українців Канади одобрила плян праці трьох організаторів українського шкільництва на час до кінця червня цього року для допомоги в організації українського шкільництва за вказівками і під наглядом Упрови КЦУШР. У найближчому часі ці організатори відвідають українські рідні школи для зібрання статистичних даних і для переведення реєстру учителів, які будуть запрошені до участи у першій всеканадській скликаний на 3 дні Конференції Учителів Українських Рідних Шкіл, яку Централя КУК запланувала відбути у Вінніпеґу 18, 19 і 20 травня ц. р. Для виконання цих завдань Екзекутива Президії КУК заанґажувала І. Боднарчука для східньої Канади з осідком в Торонті і пані Н. Бащук для центральної Канади з осідком у Вінніпеґу, та пошукує кандидата для західньої Канади з осідком в Едмонтоні.

Ілюстрації Зеновія Онишкевича на сторінках „Ню Йорк Таймсу"

Почавши з лютого 1972-го р., читачі впливової газети „Ню Йорк Таймс" мають змогу любуватися знаменитими ілюстраціями українського маляра-мистця Зеновія Онишкевича. Ці ілюстрації-коментарі появляються переважно в недільному додатку „Ди Вік ін Рев'ю" та пов'язані з найважливішою подією того тижня, що щойно проминув. Наприклад, на першій сторінці цього додатку з 30-го грудня 1973-го р. бачимо арабського шейха, рука якого лежить на шрубі, яка контролює експорт нафти. Пальці обох рук, шия та накриття голови шейха прикрашені дорогоцінними самоцвітами. Це ілюстрація до статті, „Нафта промостила шейхам шлях у XX сторіччя".

Зеновій Онишкевич

Досі в „Ню Йорк Таймсі" поміщено 7 ілюстрацій Зеновія Онишкевича, а інші, хоча були замовлені мистецьким департаментом газети й виконані нашим мистцем, не появилися на сторінках „Ди Вік ін Рев'ю", бо в останній хвилині наспіла новинка, яку редактори вважали важливішою, ніж та до якої була виготовлена ілюстрація. Із сім поміщених ілюстрацій перша появилася 27-го листопада 1972-го р. й зображувала всіх тодішніх кандидатів Демократичн о ї партії на пост президента ЗСА. Всі вони, крім одного, сиділи на так званому тотемполі, а цей один, сенатор Едвард Кеннеді, обмірковував, як би то пилкою зрізати цей „тотем-пол". Читачі „Ню Йорк Таймсу" також напевно пригадують собі й інші ілюстрації-карикатури Зеновія Онишкевича, як ось, наприклад, карикатуру тодішнього віцепрезидента Спіро Еґню, яка була поміщена в додатку „Ди Вік ін Рев'ю" з 19-го серпня 1973-го р., або карикатуру двох можливих кандидатів Республіканської партії на президента в 1976-му р., Нелсона Рокефеллера та Джона Коннелі, яка була поміщена в числі газети з 16-го вересня м. р.

Дуже цікава історія зв'язана з ілюстрацією, поміщеною в „Ди Вік ін Рев'ю" за неділю, 21-го жовтня 1973-го р. Ілюстрація зображувала тодішнього дорадника президента Ніксона Мелвина Лерда, як старшу віком жінку, що сидить на кріслі та в'яже светер. Карикатура відносилася до заяви Лерда, що з огляду на енерґетичну кризу, всі американці повинні набути теплі светри. Коли Мелвин побачив це число „Ню Йорк Таймсу", то звернувся до редакції в справі набуття оригіналу карикатури. Зеновій Онишкевич, переславши оригінал М. Лердови, одержав з Білого Дому лист із такою подякою:

„Велике спасибі за пересилання мені оригіналу Вашої карикатури з мене з моїм „в'язанням". Вона дійсно знаменита і я радий, що можу додати її до моєї колекції. Знаю, що буде однією з моїх улюблених".

Зеновій Онишкевич любить виконувати ці політичні ілюстрації-коментарі. „Вони дають мені змогу висловити свої погляди про різні події", сказав наш мистець під час недавньої розмови з автором цих рядків. Він також тоді описав процедуру, зв'язану з виготовленням такої ілюстрації. В четвер рано дзвонять до нього з мистецького департаменту „Ню Йорк Таймсу" та замовляють ілюстрацію, а до 11-ої год. рано наступного дня вона вже мусить бути здана. Але трапляється, що час на виконання її навіть ще коротший. Наприклад, ілюстрацію арабського шейха замовили щойно в четвер увечері. „В такому випадку треба попрацювати цілу ніч, щоб вспіти до речинця", сказав З. Онишкевич.

„Ню Йорк Таймс" це не єдина газета, в якій поміщені ілюстрації цього українського мистця. Підпис „Zenowij" можна побачити також на ілюстраціях, які появляються в тижневику „Нешинал Обзирвер", видавцем якого є Dow Jones, Inc. Крім того, глядачі програм на телевізійній сітці NBC напевно кілька разів в тиждень бачать ілюстрацію-повідомлення про гаківкові змагання дружин „Нешинал Гакі Ліґ". Цю ілюстрацію замовив в З. Онишкевича Любомир Вороневич, один з мистецьких керівників цієї телевізійної сітки. Гаківкова ілюстрація — тільки одна з багатьох ілюстрацій на різні теми, які для NBC виконав наш мистець.

Зеновій Онишкевич ілюструє також книжки. Наприклад, в нього вже готові всі ілюстрації до українських казок „Ріпка" та „Пан Коцький" — тільки треба ще знайти видавця. Крім того, він щойно закінчив ілюструвати для видавництва Random House книжку Jenny's Corner. Ця робота складалася з 7 ілюстрацій — однієї на обкладинку та 6-ох до окремих розділів книжки.

Читаючи ці рядки, наші читачі можуть прийти до помилкового переконання, що Зеновій Онишкевич тепер головну увагу присвячує ілюстраціям. Насправді він у більшості працює над своїми мистецькими картинами, багато з яких находиться по різних ґалеріях. Також виконує на замовлення портрети. Напевно всім читачам відомий портрет Їх Блаженства Верховного Архиєпископа Кир Иосифа Сліпого, виконаний З. Онишкевичем під час його перебування в Римі. Між іншим, в тому самому часі наш мистець виконав також портрети Папи Павла VI та кількох кардиналів.

Зеновій Онишкевич бере активну участь в українському громадському житті. Він є членом Об'єднання Мистців Українців в Америці (ОМУА) та був одним із засновників Товариства Молодих Мистців у Ню Йорку. Народжений у Львові, мистецькі студії покінчив в Америці. Студіював в Art Student's League of New York, National Academy of Design і у Pratt Institute в Брукліні, Ню Йорк. Разом із своєю дружиною Біргітою та дітьми Андрієм і Оленкою живе тепер у містечку Риджфілд, Коннiктикат.

Василь Тершаковець

Карикатура з Мелвина Лерда, виконана Зеновієм Онишкевичем і поміщена в „Ню Йорк Таймсі" за день 21-го жовтня 1973-го року. Оригінал тепер находиться в приватній колекції Лерда.

Пам'яті мґра Михайла Дужого

(В першу річницю смерти)

Вже рік, як немає між нами нашого найкращого приятеля, опікуна і друга. В морозний і холодний день 29-го січня м. р., численне українське громадянство великого Детройту, відпровадило на вічний спочинок бл. п. мґра Михайла Дужого.

Відхід Покійного, боляче відчула вся українська громада. Забракло провідного члена Українського Визвольного Фронту, провідного члена ОУН, а колишні вояки УПА втратили найкращого приятеля. Вже рік пройшов, як покинув нас на завжди Михайло Добрий, як його назвав у своєму прощальному слові ред. Петро Рогатинський. Бо Покійному було приємно чинити іншому лише добро. Мені здається, що ніхто не мав тільки приятелів у своєму житті, як М. Дужий. Він умів з кожним знайти спільну мову без уваги на те, чи це був інтелеґент, робітник, старший, молодший, чи його політичний опонент. Для усіх знаходив тепле і товариське слово, защо його всі поважали та шанували.

Як перемишляк я гордий, що земля Перемищини зродила таку індивідуальність, якою був Покійний адвокат М. Дужий. Будучи 17-літнім юнаком, я вперше побачив М. Дужого, як він промовляв на Вічу в „Народнім Домі" в Перемишлі. Тоді ця його патріотична промова, припала мені, як і моїм шкільним товаришам до вподоби. Та хто не знав, національно-свідомої родини Дужих в Перемишлі?

Другий раз, вже ближче пізнав я мґра М. Дужого, в таборі Міттенвальді, де він був головою табору. Десь в грудні, 1947 р. нас колишніх вояків УПА, тепло прийняла Таборова Рада, на чолі з мґром М. Дужим. Наша група по тяжких боях-тарапатах, рейдом на Захід опинилася в цьому таборі. Були ми тоді голодні, достатньо не вдягнені з підірваним здоров'ям — часто зі свіжими ранами та без жадних особистих документів. М. Дужий, як голова, як казали, цієї „міттенвальдської республіки", перший зрозумів нас і прийняв нас по-батьківськи. Завдяки йому і йому подібних, ми скоро були відживлені, одягнені та кожному з нас було вручено відповідний документ. Завдяки йому, ми скоро стали „нормальними" людьми ... Ми також добре пам'ятаємо, що з приводу цього Покійний мав неприємності зі сторони ІРО. Від цього часу Покійний залишився, нашим найкращим приятелем і другом.

З переїздом до ЗСА, мґр М. Дужий відразу кидається у вир української громадсько-політичної праці, не зважаючи на своє підірване здоров'я. Він, як примірний муж і батько єдиної дочки Тамари, не завжди вив'язувався, так як треба з родинних обов'язків, бо на першому місці у нього стояла українська справа ... Не було Конвенції, Конґресу, чи Академії, де не було б адвоката М. Дужого. Еміґрацію уважав він тимчасовою, і тому був такий активний і всюдиприсутній, як на рідних землях. До останньої хвилини, свого життя, вірив в поворот на Україну, до свого улюбленого Перемишля.

Рік тому блискавкою рознеслася вістка, що Михайло Дужий не живе! Був це болючий удар, не лише, для його родини, але для всіх, хто його знав. Мені тоді припав незвичайно прикрий обов'язок прощати, нашого великого Добродія, бл. п. мґра Дужого, у неповоротну вже дорогу, в імені друзів згуртованих в Т-вах колишніх вояків УПА Америки і Канади. Біль не дозволив мені належно попрощати того, який був нам найдорожчий друг. Думаю, що всі друзі, які після мене сповнили свій останній обов'язок, в своїх прощаннях, також не висказали всього, що хотіли, бо їхній жаль на це не дозволив. Годі описати почуття присутніх на його похоронах друзів, приятелів, сусідів та знайомих, які з молитвою на устах у пошані схиляли голови, перед домовиною покійного Михайла Дужого.

Слушно зауважив у своєму прощанні, місцевий парох о. д-р І. Прокопович, що Покійний у душі своїй носив „українську велику мрію", для здійснення, якої усе своє життя безкорисно трудився.

Віддану громадську працю бл. п. мґра М. Дужого належно оцінила українська громада, зокрема друзі з Визвольного Фронту, які прибули на похорон, з Канади і ЗСА, віддаючи Покійному останню прислугу.

Приміщення похоронного заведення Градовського не могло помістити всіх представників організацій і окремих громадян, які прибули, щоб востаннє попрощати М. Дужого. В понеділок, хоча це був день праці, сотні людей у довжезній валці авт, відпроваджали заслуженого громадянина на вічний спочинок. Та не супроводив Михайла, своїм могутнім голосом дзвін на церкві св. Івана в Перемишлі, якого Покійний так любив. Приклад життя цього небуденного патріота, нехай допоможе не одному з нас перемогти наше збайдужіння.

Михайло Ковальчин

Водії вантажних авт повертаються до праці

Вашингтон. — У минулий вівторок на шляхах Америки можна було побачити щораз більше вантажних автомашин, бо багато незалежних водіїв і власників цих авт рішили повернутися до праці. Але велике число водіїв п р о д о вжує страйк, який розпочався в п'ятницю, 1-го лютого, не зважаючи на те, що лідери транспортної індустрії прийшли до порозуміння з речниками Уряду щодо компромісового договору. З огляду на страйк, в деяких місцевостях відчувається серіозний брак харчових й інших продуктів, але речники Уряду сподіваються, що з поверненням до праці щораз більшого числа водіїв ці браки будуть зліквідовані. Існують добрі вигляди, що страйк таки незабаром закінчиться, бо по багатьох містах Америки незалежні водії та власники вантажників на своїх нарадах проголосували ратифікувати цей договір,згідно з яким Уряд погодився „заморозити" ціни пального для дізелевих моторів, збільшити постачання цього роду пального та дозволити водіям перекинути на компанії, які їх наймають, підвишки в коштах пального Дізеля. Ті водії, що далі відмовляються ратифікувати цей договір, вимагають, щоб ціни на пальне Дізеля були обнижені, а також, щоб Уряд скасував теперішню м а к с и мальну швидкість на шляхах країни.

ЯКЩО ВИ ЦІНИТЕ „СВОБОДУ" І „УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК", ЯКЩО ВАШИМ ДІТЯМ ПОТРІБНА „ВЕСЕЛКА". ЯКЩО ЛЮБИТЕ ПРОВЕСТИ ВАКАЦІЇ НА „СОЮЗІВЦІ" ТА ПІСЛАТИ ТУДИ НА ДИТЯЧИЙ ТАБІР ЧИ КУРС УКРАЇНОЗНАВСТВА СВОЮ ДИТИНУ, ЯКЩО ДОЦІНЮЄТЕ ІСТОРИЧНУ ВАГУ „ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА" ТА ЗНАЄТЕ НЕОБХІДНУ ВАГУ ЖИТТЄВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ!

ХОР ім. МИТРОП. АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО
в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
— влаштовує —

в неділю, 17-го лютого 1974 р.
о год. 5-ій по пол.
в авдиторії школи св. Юрія
215 Схід 6-та вул. в Ню Йорку, Н. Й.

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

ПРИСВЯЧЕНИЙ РІЧНИЦІ НАРОДИН БЛАЖЕННІШОГО ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА

Кир ЙОСИФА СЛІПОГО

Диригент — АДРІЯН БРИТТАН

о. д-р ВОЛОДИМИР ГАВЛИЧ — Святочне слово
Проф. ЕВГЕНІЯ ЧАПЕЛЬСЬКА — Фортепіян
ЗІРКА ДЕРЛИЦЯ — Сопрано
РОМА ШУГАН — Рецитація
ТАРАС ШУМИЛОВИЧ — Оформлення сцени

Дохід призначений на фонд будови нової церкви св. Юра в Ню Йорку.

На ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД НТШ в ЗСА
зложили:

100.00 дол. — Т-ва „Січ", 39-ий Відд. УНС, Сиракюзи;
50.00 дол. — Д-р Климентій Мельник — в пам'ять шкільного товариша зі Львова сл. п. д-ра КОСТЯ ПАНЬКІВСЬКОГО і мгр. Михайло Рубич;
30.00 дол. — мгр. Галина Круль;
по 25.00 дол. — Д-р Богдан Кміцикевич, мгр. Тома Воцонь.

Разом зібрано	$280.00
В попередніх збірках	375.00
В цілості	655.00

Зібрані проф. д-ром МИКОЛОЮ Ю. БОГАТЮКОМ в Сиракюзах, Н. Й.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.
ВІДДІЛ в НЮ ЙОРКУ

І. ПІВРІЧНИЙ КОНЦЕРТ УЧНІВ

— відбудеться —

в неділю, 17-го лютого 1974 року
о год. 2-ій по пол. в приміщеннях
Літературно-Мистецького Клюбу
149 2-га Авеню в Ню Йорку, Н. Й.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ для НЮАРКУ, ІРВІНҐТОНУ і ОКОЛИЦІ
запрошує Громадянство на
УРОЧИСТЕ ВІДЗНАЧЕННЯ

РІЧНИЦЬ 22-го СІЧНЯ

ПРОГОЛОШЕННЯ
САМОСТІЙНОСТИ і СОБОРНОСТИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ
що відбудеться
в неділю, 17-го лютого 1974 року
в ЗАЛІ УНДому в ІРВІНҐТОНІ, Н. Дж.
140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.
Початок о год. 4-ій по пол.
З незалежних від нас причин, ЗМІНЕНА залю Seton Hall University на УНДім.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ

ІМІҐРАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІМІҐРАЦІЇ

Доповідь ІВАНА СВІТА, член-кореспондент УВАН: „Сучасне положення українських колоній в азійських просторах ОРСР у світлі останніх переписів населення 1959 та 1970 років".

Засідання відбудеться в неділю, 17-го лютого 1974 року, о 3-ій год. дня в будинку Академії: 206 Вест 100-та вул., Ню Йорк, Н. Й.

ОУА „САМОПОМІЧ" — ВІДДІЛ НЮ ЙОРК
СЕКЦІЯ СТАРШИХ ГРОМАДЯН
УПРАВА СЕКЦІЇ СТАРШИХ ВІКОМ ГРОМАДЯН
подає до відома, що

в неділю, дня 3-го березня 1974 року
о год. 1-ій по пол.
— відбудуться —

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СЕКЦІЇ

в ДОМІВЦІ „САМОПОМОЧІ"
98 Друга Евеня, Ню Йорк, Н. Й.

З ТАКИМ ПОРЯДКОМ НАРАД:

1. Відкриття; 2. Відчитання й затвердження порядку нарад; 3. Вибір Президії Зборів; 4. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів; 5. Вибір номінаційної Комісії; 6. Звіт з діяльности Управи за минулий рік; 7. Запити і дискусії над звітами; 8. Уділення абсолюторії уступаючій Управі; 9. Вибір нової Управи Секції на наступний рік (голови, містоголови, шістьох член.в Управи та трьох членів Контрольної Комісії, трьох членів Товариського Суду); 10. Внески і запити; 11. Закриття.

Перед виборами, о год. 12-ій вполудне буде ТОВАРИСЬКА ГУТІРКА І ПЕРЕКУСКА.

Якщо б на означену годину не явилася більше чим половина зареєстрованих членів Секції, то Загальні Збори відбудуться годину пізніше, без уваги на скількість приявних членів. ГОСТЯМ РАДІ.

ЗА УПРАВУ:
Е. Манацький, гол. С. Сендецький, секр.

АБЕТКА ІЗ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

якої 33 ілюстрацій букв пригадують нам часи на Рідних Землях, а поезії Л. Полтави пояснюють їх, може бути допоміжною для курсів українознавства, як рівнож декоративна книга родинних бібліотек.

Видана на доброму папері, двома кольорами та в твердій управі, зі золотим друком напису. Її можна набути за передплатою 15.00 дол. в автора.

JAROSLAW PALADIJ
35-30, 34th Street Astoria, N.Y. 11106

СТАРАННЯМ ОДВУ й УЗХ в КЛІВЛЕНДІ
буде влаштоване
в суботу, дня 23-го лютого 1974 року
о год. 6:30 вечора
в залі „Кардинал Федерал Сейвінгс"
5839 Ридж Ровд, ПАРМА, Огайо

ЮВІЛЕЙНЕ ПРИЙНЯТТЯ

для відзначення 40-річчя високо заслуженої діяльности Видавництва

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО
в ПАРИЖІ

Ювілейне слово матиме Віцепрезидент Ген. Секретаріяту СКВУ, Дост. МИКОЛА ПЛАВЮК.
Дає інформації і приймає зголошення до участи в Прийнятті М. Бігун — тел. 741-6925.

З огляду на жалобу в Родині,
ЗАМІСТЬ ВСТУПУ НА ВЕЧЕРНИЦІ
„ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"
складаємо 100.00 долярів

на фонд видання Щоденника Начальної Команди Української Галицької Армії.

ЯРОСЛАВА і д-р ВОЛОДИМИР ГАЛАНИ
Філядельфія, Па.

Замість квітів на свіжу могилу
сл. п. д-ра КОСТЯ ПАНЬКІВСЬКОГО
складає суму 50.00 долярів
на Ювілейний Фонд НТШ в ЗСА
Лейквуд, Н. Дж. Інж. Богдан ПОПОВИЧ

Замість квітів на свіжу могилу
сл.п. д-ра ЮРІЯ ЯНЕВА
на Ювілейний Фонд НТШ в ЗСА
складають суму 50.00 долярів
Боффало, Н. Й. Д-р Семен і Ірина ДОРОЩАК

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

УКРАЇНСЬКІ ЖІНОЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕЛИКОГО КЛІВЛЕНДУ
під протекторатом
УКРАЇНСЬКИХ ЗЛУЧЕНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ — ВІДДІЛ УККА
— влаштовують —

СВЯТО ЖІНКИ ГЕРОЇНІ

ПРИСВЯЧЕНЕ 50-ій РІЧНИЦІ ГЕРОЇЧНО МУЧЕНИЧОЇ СМЕРТИ

сл. п. ОЛЬГИ БАСАРАБ

в неділю, 17-го лютого 1974 року
о год. 4-ій по пол.
в АВДИТОРІЇ ШЕФ ДЖУНІОР ГАЙСКУЛ
5983 W. 54th Street, PARMA, Ohio

В ПРОГРАМІ:
Гостинний виступ письменниці ЛЕСІ ЛИСАК; реферат — НАДЯ ДЕЙЧАКІВСЬКА; ТРІО БАНДУРИСТОК; Український Хор „ДНІПРО" під орудою ЕВГЕНА САДОВСЬКОГО.

•

ПАНАХИДА ЗА СЛ. П. ГЕРОЇНЬ

відбудеться в СУБОТУ, 16 ЛЮТОГО ц. р. о год. 7:30 веч. в Церкві СВ. ЙОСАФАТА в ПАРМІ, Огайо, на яку запрошується з прапорами всі комбатантські і молодечі організації.

До участи все Українське Патріотичне Громадянство запрошують:
УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ
ОКРУЖНА РАДА СУА
ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОЧСУ
ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ СЕСТРИЦТВ

ПОДЯКА

Перед поворотом до Аргентини почуваюся до обов'язку висловити прилюдну вдячність всім Вп. Краянам та всім Громадянам Українцям, які приймали участь в похоронних відправах та супроводжали Тлінні Останки мого Покійного БРАТА

ЯРОСЛАВА

на місце Вічного Спочинку в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Зокрема висловлюю глибоку вдячність Всечеснішим Отцям і Співакам за сповнення похоронних відправ, Особам, які доложили трудів, щоб в ночі викликати мене телефонічно до Буенос Айресу, як також Промовцям та всім Сусідам і Знайомим, які допомагали мені у влаштуванню похоронів та пов'язаних з тим формальностей.

Всім вдячний —
МИХАЙЛО ДАНИЛИШИН

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКЕ СПОРТОВЕ ТОВАРИСТВО „ЛЕВИ"
повідомляє зі сумом, що дня 9-го грудня 1973 року відійшов у Вічність

св. п.

КАРЛО МАЛИЙ

діючий Голова та Почесний Член УАСТ Леви, на 56-му році життя.

ПОХОРОНИ відбулися дня 12-го грудня 1973 р. із каплиці Музики і Сина, до Українського Католицького Собору св. Володимира і Ольги. Тлінні Останки спочили на цвинтарі св. о. Миколая.

•

УАСТ Леви висловлюють глибоке співчуття Братові та дітям.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПЛАСТОВА СТАНИЧНА СТАРШИНА і ОСЕРЕДОК ПРАЦІ УЛАДУ ПЛАСТОВИХ СЕНЬЙОРІВ в НЮ ЙОРКУ
в смутку повідомляє все Пластове Членство й Українське Громадянство, що дня 11-го лютого 1974 року упокоївся в Бозі

св. п. пластун сеньйор довір'я

ПРОФ. ЛЕВ М. ПОПОВИЧ

член-основник Пластової Станиці в Ню Йорку, Голова Осередку УПС, член станичної Пластової Ради, активний пластовий і громадський діяч в Краю і на еміграції.

ПОХОРОН — в середу, 13-го лютого 1974 р. о год. 9-ій ранку з похоронного заведення П. Яреми до церкви св. Юра в Ню Йорку, а опісля на український цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

•

Опечаленій Дружині, Синам і Родині, складаємо глибокі співчуття.

Українська Православна Федеральна Кредитова Кооператива в Ню Йорку

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІХ НАШИХ ЧЛЕНІВ І ПРОСИМО ПРИБУТИ НА

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ НАШОЇ КРЕДИТІВКИ

що відбудуться

в неділю, дня 24-го лютого 1974 року о годині 2-ій по пол.
в залі Св. Троїцької Катедри при 359 Брум. вул. в Ню Йорку

Рівночасно повідомляємо, що ми перебудували, поширили й змодернізували наше приміщення. Також повідомляємо, що від 1-го січня ц. р. платимо дивіденду 5½ (п'ять і пів) %, нараховуючи що три місяці.

ЗА ДИРЕКЦІЮ УПФКРЕДИТІВКИ:
ЛЕВ КУДЕЛЯ, голова ОЛЕКСАНДЕР СЕВЕРИН, секретар

---

10 КУРІНЬ УПС „ЧОРНОМОРЦІ"
з глибоким смутком і жалем повідомляє всіх Друзів-Пластунів і Громадянство, що 11-го лютого 1974 року відійшов у Вічність їхній Незабутній Побратим „Лев" Чорноморець ч. 116

пластун сеньйор довір'я
Проф. ЛЕВ М. ПОПОВИЧ

голова і довголітній член Станичної Ради в Ню Йорку, голова Осередку Праці пластових сеньйорів, голова управи і головний редактор Союзу Українських Філателістів в Ню Йорку та член Спілки Українських Журналістів Америки.

ПАНАХИДА — у вівторок, 12-го лютого 1974 р. в каплиці Петра Яреми.

ПОХОРОН — в середу, 13-го лютого 1974 р. о год. 9:30 рано, з церкви св. Юра в Ню Йорку, на український цвинтар в Бавнд Брук, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів на свіжу могилу
сл. п. д-ра КОСТЯ ПАНЬКІВСЬКОГО
складає суму 10.00 долярів
на Ювілейний Фонд НТШ в ЗСА
Чикаґо, Ілл. Ірена ЛУНІВ

В СЬОМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього

бл. п. ЕВГЕНА ГРИГОРА ҐАШИНСЬКОГО

буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в суботу, 16-го лютого 1974 року
о год. 7-ій вечора
в Церкві св. Юра
при 7-ій вулиці Схід в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Кревних, Приятелів і Знайомих просимо згадати Покійного в своїх молитвах.

ВДОВА з РОДИНОЮ

Увага! НЮ ЙОРК і ОКОЛИЦІ! Увага!
Неділя, 24-го лютого 1974 р.
о год. 5-ій по пол.
Авдиторія Fashion Institute
при 225 West 24th Street, NEW YORK, N.Y.

Спілка Української Молоді Америки — Осередок ім. ген.-хор. Тараса Чупринки в Ню Йорку — влаштовує

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

З НАГОДИ 25-РІЧЧЯ

В програмі: Дівочий хор „ЖАЙВОРОНКИ" під дир. інж. Р. СТЕПАНЯКА; Танцювальний ансамбль „ВЕРХОВИНЦІ" під мистецьким керівництвом хореографа ОЛЕГА ҐЕНЗИ; конферансьє — актор українських театрів — ІВАННА КОНОНІВ; акомпаньямент ХРИЗАНТА ЗУБРИЦЬКА-ЯНГ; Оркестра „ВЕРХОВИНЦІ".

В ПРОГРАМІ БЕРЕ УЧАСТЬ 100 ОСІБ МОЛОДІ.

Сердечно запрошуємо все Українське Громадянство і Молодь.

ПАМ'ЯТІ Д-РА КОСТЯ ПАНЬКІВСЬКОГО

(Закінчення зі стор. 2-ої)

споминів, що й казати про потрібну історію тих процесів, Покійний так і не встиг узятися, подібно, як це було з д-ром Левом Ганкевичем й іншими їхніми учасниками. А шкода з цього велика.

Д-р Кость Паньківський

На еміґрації Покійний, хоч не практикував права, то був чільним членом правничих організацій у Німеччині і тут, зокрема заслужився для своєї професії, опрацюванням ряду правничих гасел до Енциклопедії Українознавства.

В згаданому вже „Правничому Віснику", в його другій і третій книжці, покійний д-р Паньківський, крім названих двох статтей з історії українських правників, переводив огляд правників, які відійшли від нас п. н. „Наші втрати". В другій книжці цей до болю сумний реєстр зайняв 13, а в третій — 12 повних сторінок. До цього реєстру, що охоплює брошуру на 25 сторін, ввійшли сотні українських правників, які здебільша померли передчасно на чужині, яка була для них подвійно, по-мачушиному, чужа, бо, у відміну другим професіям, позбавила їх не лише рідної території, але і своєї професії. Закінчували вони звичайно своє життя сповнені полином заведених надій, часто при непосильній праці, а нерідко — в злиднях. До них сьогодні долучується наш дорогий Покійний. Хто з тих, що залишилися, перейме від нього його перо й продовжуватиме його сумний, але потрібний реєстр, хто, як першу позицію в ньому запише не лише великими, але й золотими літерами ім'я Костя Паньківського.

23 січня 1974 р.

Марта Шаран здобула друге місце...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

справністю та осягом у шкільній науці — і то у трьох компетенційних ступенях: у своєму повіті, у стейті та у змагу першунок усіх стейтів у місті Мобіл, Алабама, звідки цей змаг узяв свій початок.

Здобувши першенство на повіт Онондаґа, Марта знаменито відповіла вимогам компетицій на першунку стейту Ню Йорк. В змаганні талантів вона здобула трофей і грошову нагороду за свою мистецьку гру на фортепіяні і таку ж нагороду здобула за свою фізичну справність, одержавши ці дві нагороди з-поміж усіх вісім до розподілу. З-поміж усіх 24 учасниць змагу Марта була однією із 7-ох змаґунок, які мали найвищі оцінки у шкільній науці в американській середній школі (пересічний вислід: А) і вже цього року кінчить свою середню освіту по тільки трьох роках навчання. Увійшовши до складу 5-ох фіналісток, на остаточні запити жюрі Марта дала негайну інтеліґентну відповідь і мудро її обґрунтувала. Рухи Марти на сцені визначались ґрацією, яка свідчила про її підготовку в балетній школі, а приємний усміх на її молодечому обличчі вирізняв її між усіми змагунками. Виглядало, що місце першунки Марті запевнене... Цього очікували не тільки родичі Марти, але всі учасники змагу в авдиторії, з зокрема ті, що знали про Марту дещо більше, ніж було подано у її офіційних кваліфікаціях. Марта в минулому році здала іспит зрілости з дуже добрим вислідом у Школі Українознавства ім. Лесі Українки, від новацького віку належить, тепер, як розвідчиця до Пласту у Пластовій Станиці, яку тепер очолює її батько. Марта від вчасного дитинства поглиблює свій музичний талант, передусім гри на фортепіяні, але грає теж на інших музичних інструментах. В 1974-му році Марта здобула першенство в компетиції гри на фортепіяні місцевого музичного т-ва, а в минулому році виступала як солістка у двох концертах Сиракюзької Симфонічної Оркестри.

Але Марта таки осягнула неабиякий успіх. Вона здобула друге місце серед 4-ох фіналісток і за всі свої осяги у вичислених компетиціях здобула стипендію у загальній сумі понад тисячу долярів. Марта плянує далі студіювати музику і рівночасно журналістику. Батьки Марти є членами 39 Відділу УНСоюзу.

ДРУГА „ВЕЛИКА КУЛЬТУРНА РЕВОЛЮЦІЯ"

(Закінчення зі стор. 2-ої)

провідні елементи суспільства виразно тяготіють до петрифікації, що відповідає їхній природі. Отже з тим треба постійно боротися, коли керівництво має на меті зміни, перебудову, створення зовсім нової дійсности. Одним з головних засобів для осягнення тих цілей китайське керівництво вважає масове зрушення народу.

Те саме зрушення має служити ще й іншій цілі. На це вказує включення імени Лін Піяо. Сучасне китайське керівництво здає собі справу з того, що Москва не зрезиґнувала зі своїх намірів підкорити собі тими, чи іншими засобами Китай. Підкорення Китаю розв'яже руки Москві і звільнить усі її сили до наступу на Заході. Майже від самого початку свого існування червона Москва уперто й неуступчиво продовжувала політику царської Росії: ділити - домінувати - експлуатувати. І якщо в сьогоднішньому світовому укладі сил щось загрожує Китаєві, то це Москва.

Власне, усвідомити це китайському народові, приготовити його на передбачені проби, які зближаються у зв'язку з недалеким відходом людей на найвищих постах, загартувати й привчити, що кожен мусить брати активну участь у великих історичних боях і є черговою ціллю теперішньої кампанії. Значить, спрямування її не лише для внутрішнього вжитку, але є вона теж проєкцією китайської політики і плянів для захисту країни перед зовнішніми маніпуляціями, та збереження її місця між народами світу.

Можна сподіватися, що навчені неґативами попередньої „великої культурної революції", китайські лідери зуміють тепер надати масовим виступам і всьому зрушенню відповідний творчий напрямок і втримати його в потрібних рамах.

З ВЕЛИКОЇ ХМАРИ МАЛИЙ ДОЩ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

теж „оглядатися на задні кола", вчитися з помилок попередників.

Як „курйозум" слід згадати імена членів нової управи „Юзос", вибраної 27 січня: предсідниця — учителька Гайдемарі Вєчорек (польське ім'я), Гайнц Гаврилюк (ім'я українське), Локе Мернізка (чеське ім'я). Два члени управи „Юзос" — Мюллер і Штрассер мають німецькі імена. В управі тільки Мернізка — робітник.

Висловивши своє опозиційне становище до проводу Соціял - демократичної Партії, з'їзд „Юзос" однак зазначив у резолюції, що не має наміру творити „нову робітничу партію". Відмову кожний зрозуміє: щоб творити робітничу партію, треба мати вплив на робітників. Цього впливу „Юзос" не має.

Кіссінджер підписав договір в справі Панамського каналу

Панама Сиґі. — Державний секретар Генрі Кіссінджер і міністер закордонних справ Панами Хуан Антоніо Так у четвер, 7-го лютого, підписали договір, згідно з яким Панама має в неозначеному майбутньому дістати контролю над Панамським каналом. Таким чином, ЗСА погодилися замінити договір із 1903-го року, який надавав Америці „вічну контролю" над каналом, новим договором, який визначував би точну дату закінчення американської контролі. Коли цей новий договір мав би бути виготовлений та підписаний обома країнами — ще не відомо. Не відомо також, коли Панама мала б перебрати контролу над каналом, який перетинає цю центральноамериканську країну на дві частини. Договір підписаний минулого четверга державним секретарем Кіссінджером і міністром закордонних справ Таком, є справді тільки „заявою намірів", а подробиці конкретного договору будуть випрацьовані пізніше. В заміну за обіцянку в майбутньому передачі Панамі, ця держава погодилася поширити канал, а також дозволити Америці на неозначений точно час „керувати справами каналу". Крім того, „заява намірів" передбачає, що зона каналу в майбутньому перейде під юрисдикцію Панами, Америка та Панама будуть ділитися приходами з каналу, уряд цієї центральноамериканської держави партиципуватиме в адміністрації каналу, а обидві країни відповідатимуть за його оборону.

Панамський канал, збудований Америкою, протягом довгих років був джерелом непорозуміння між Панамою та ЗСА. Хоч населення Панами завдячує існуванню каналу свій економічний добробут, то питання суверенности, тобто контролі над зоною каналу, витворило проблеми між цими двома державами.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 17-го ЛЮТОГО 1974 р.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. На порядку: вибір делеґата на 28 Конвенцію УНС. Після Місячних зборів відбудуться Річні, із звітом уступаючої Управи і обранням нової на 1974 р. — Управа.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Збори Т-ва Подільська Січ 8 Відд., о годині 2-ій по пол. в залі церкви, як звичайно. Управа Відділу осталась на 1974 р. та сама, крім предс. Ним є М. Шашкевич. Делеґатами на 28 Конвенцію УНС є: П. Микита і М. Шашкевич, заступники, В. Коцур і О. Дашко. — Секретар.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Hope Ave. На зборах відбудеться вибір делеґатів на 28 Конвенцію УНС. Склад Управи на 1974 р.: І. Влиха, предс., п-і В. Тижбір, заст., П. Головачук, фін. секр., Н. Михайлишин, кас., В. Марущак, рек. секр. Опікуни хворих: С. Задорожний, С. Андрусишин і п-і А. Марущак. Прапорщики: С. Коваль і Г. Романів. Мужі довір'я: В. Мочула і Р. Ґалабурда. Господар — І. Хомко. К. Комісія: проф. І. Рудакевич, гол., М. Тижбір і Р. Шраменко — члени. Представник до Відділу УККА в Пассейку — Ю. Котляр. — В. Марущак, рек. секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж. Річні збори Т-ва Запор. Січ 234 Відд. о год. 3-ій по пол. в УНДомі, 214 Фултон вул. На порядку: звіти Управи, вибір нової на 1974 р. та вибір 2 делеґатів на 28 Конвенцію УНС. На час зборів буде виставка союзових експонатів. Після зборів — перекуска. — В. Головінський, предс., О. Яцусь, кас., І. Іваник, секр.

БОФФАЛО, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая 127 Відд., о год. 12-ій дня в залі укр.-кат. церкви св. о. Миколая при Філмор і Онайда. На порядку: конвенційна кампанія УНС, плян праці на біжучий рік та різні організаційні справи. Проситься чл. прибути. Перед Місячними зборами відбудеться засідання новообраної Управи Відд. Участь всіх урядників, членів К. Комісії і делеґатів на 28 Конвенцію УНС обов'язкова. Склад нової Управи на 1974 р.: мґр. А. Т. Кобрин, предс., І. Дроздовський, заст., Марія А. Гаравус, секр., Чеслава Шишка, рек. секр., П. Гаравус, заст. секр. і кас., проф. О. Вережницький, реф. куль. осв. і харит. служби, Т. Юрків, член Управи. К. Комісія: Софія Судин, гол., Софія Безушко і М. Гнатів — члени. Делеґати на 28 Конвенцію УНС: А. Т. Кобрин, Марія А. Гаравус і І. Дроздовський. Заступники: Т. Михаськів, Анна Качор і М. Гнатів. — Управа Відділу.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149 2 ав.

З Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в приміщенні цього ж Клюбу, в п'ятницю 15-го лютого ц. р. о год. 7:30 вечора відбудеться скрипковий концерт нашого скрипаля Рафаїла Венке з Ірвінґтону. Фортепіяновий акомпаньямент Томи Гринкова. У програмі твори: Бетговена, Брамса, Вєнавського і Грудина.

● РОЗШУК ●

Від імені Рідних в Україні пошукую

п. Курилюка Йосипа

сина Марії, його дружина Віся, діти Люба, Маруся та Яна з 1940 р. народження. Останнє місце проживання село Крихівці біля м. Станиславова, тепер м. Івано-Франківськ.
Rostislawa Ostapchuk
50 Joseph Place
Rochester, N.Y. 14621

Всч. оо. **МИХАЙЛА ЛОБОДИЧА й ПАВЛА БІЛИКА**
або їх близьких чи знайомих пошукує
Most Rev. Peter Zurawetzky
946 Leesville Avenue
Rahway, N.J. 07065

Розшукую сестру
ГАННУ ГАВРИЛІВНУ ГУЗІЄНКО
і брата
МИКОЛУ БЛІЗНЮКОВ
Хто знає про їх, прошу написати на адресу:
Maria Stamirovska
3753 Kenmore Court
Castro Valley, Calif. 94546

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ТАРЗАН, Ч. 7070. Тарзан повчає Іта про потребу освіти

Нащо мені освіти?.. Якщо я буду жити з тобою в джунглях!

Я ходив до школи багато років і ніколи не переставав вчитися... Ти мусиш бути спрагнений знання...

...або жити неначе тварина! Якщо не будеш школити свого розуму, то не будеш ліпшим від лева-нуми...

Ти бачив якими можуть бути люди, які не мають освіти... Вони збиралися принести тебе в жертву поганському божкові, бо думали, що ти є „білим демоном"!

Я присвятив ціле своє життя, щоб зліквідувати в Африці ці забобони й не збираюсь робити з тебе винятку!

Я вважаю, що ти дуже мудрий, Тарзане! Отже, ти будь моїм учителем!